

1.

SFÂRȘITUL DOMNIEI LUI DAVID

Bătrânețea lui David. Amenințarea lui Adonia

- ¹ Regele David a ajuns bătrân. Îl acopereau cu haine, dar nu se încălzea.
- ² Slujitorii lui i-au zis: „Să se caute pentru domnul meu, regele, o tânără fecioară; ea să stea înaintea regelui, să-i fie îngrijitoare, să doarmă la sânul tău și să se încălzească domnul meu, regele!”.
- ³ Au căutat o tânără frumoasă în tot teritoriul lui Israel și au găsit-o pe Abișag din Șunem, pe care au adus-o la rege.
- ⁴ Tânăra era foarte frumoasă. Ea a fost îngrijitoare pentru rege și i-a slujit; dar regele nu a cunoscut-o.
- ⁵ Adonia, fiul lui Haghit, s-a semețit, zicând: „Eu voi domni!”. Și-a luat care și călăreți și cincizeci de oameni care alergau înaintea lui.
- ⁶ Tatăl său nu-l muștrase [niciodată] în viața lui, zicând: „Pentru ce faci așa?”. Iar Adonia era foarte frumos la chip și se născuse după Absalom.
- ⁷ El a vorbit cu Ioab, fiul Teruiei, și cu Abiatar, preotul. Ei s-au aliat cu Adonia.
- ⁸ Dar Sadoc, preotul, Benaia, fiul lui Iehoiada, Natan, profetul, Șimei, Rei și vitejii lui David nu erau cu Adonia.
- ⁹ Adonia a înjunghiat oi, boi și viței grași lângă piatra lui Zohelet care este lângă En-Roghel. I-a chemat pe toți frații lui, fiii regelui, și pe toți oamenii lui Iuda, slujitorii regelui.
- ¹⁰ Dar nu i-a chemat pe Natan, profetul, nici pe Benaia, nici pe viteji, nici pe Solomon, fratele său.

Intriga lui Natan și a Batșebe.

- ¹¹ Natan i-a zis Batșebe, mama lui Solomon: „N-ai auzit că s-a făcut rege Adonia, fiul lui Haghit, iar stăpânul nostru, David, nu știe?”
- ¹² Îți voi da un sfat ca să îți salvezi viața ta și viața fiului tău Solomon.
- ¹³ Mergi, intră la regele David și spune-i: «Oare nu a jurat stăpânul meu regele, slujitoarei tale: <Fiul tău Solomon va domni după mine și el va sta pe tronul meu>? Pentru ce domnește Adonia?».
- ¹⁴ În timp ce tu vei vorbi cu regele, voi intra după tine și-ți voi întări cuvintele”.
- ¹⁵ Batșeba s-a dus la rege în cameră. Regele era foarte bătrân, iar Abișag din Șunem îl sluja pe rege.
- ¹⁶ Batșeba s-a plecat și s-a închinat înaintea regelui. Regele i-a zis: „Ce vrei?”.
- ¹⁷ Ea i-a răspuns: „Stăpâne al meu, rege, tu ai jurat pe Domnul Dumnezeuul tău slujitoarei tale, zicând: «Solomon, fiul tău, va domni după mine și va sta pe tronul meu».
- ¹⁸ Acum, iată că Adonia a devenit rege, iar tu, stăpânul meu, nu știi!
- ¹⁹ El a înjunghiat boi, viței grași și oi în mare număr. I-a chemat pe toți fiii regelui, pe preotul Abiatar și pe Ioab, căpetenia armatei, dar pe slujitorul tău Solomon nu l-a chemat.
- ²⁰ Acum, stăpâne al meu, rege, ochii întregului Israel [sunt îndreptați] spre tine. Spune-le cine va sta pe tronul stăpânului meu, regele, după tine.
- ²¹ Când stăpânul meu, regale, va fi culcat împreună cu părinții săi, eu și fiul meu vom fi [considerați] păcătoși”.
- ²² Pe când încă vorbea ea cu regele, a intrat Natan, profetul.

²³ I-au dat de știre regelui: „[A venit] Natan, profetul”. El a intrat înaintea regelui și s-a închinat cu fața la pământ înaintea regelui.

²⁴ Natan a zis: „Stăpâne al meu, rege, oare tu ai zis: «Adonia va domni după mine și el va sta pe tronul meu»?

²⁵ Căci el a coborât astăzi, a înjunghiat boi, viței grași și oi, în mare număr. I-a chemat pe toți fiii regelui, pe căpeteniile armatei și pe preotul Abiatar. Mănâncă, beau înaintea lui și zic: «Trăiască regele Adonia!».

²⁶ Dar nu ne-a invitat nici pe mine, slujitorul tău, nici pe preotul Țadoc, nici pe Benaia, fiul lui Iehoiada și nici pe Solomon, slujitorul tău.

²⁷ De la stăpânul meu, regele, se întâmplă lucrul acesta? Oare nu i-ai făcut cunoscut slujitorului tău cine va sta pe tronul stăpânului meu, regele, după el?”.

Solomon este desemnat de David și uns rege

²⁸ Regele David a răspuns: „Chemați-o la mine pe Batșeba!”. Ea a intrat și a stat înaintea regelui.

²⁹ Regele a jurat și a zis: „Viu este Domnul, care m-a scăpat din toate necazurile,

³⁰ că așa cum ți-am jurat pe Domnul Dumnezeu lui Israel, zicând: «Solomon, fiul tău, va domni după mine și va sta pe tronul meu în locul meu!», voi face [lucrul acesta] astăzi!”.

³¹ Batșeba s-a înclinat cu fața la pământ și s-a închinat înaintea regelui. Și a zis: „Trăiască pe vecie stăpânul meu, regele David!”.

³² Regele David a zis: „Chemați-i la mine pe preotul Țadoc, pe profetul Natan și pe Benaia, fiul lui Iehoiada!”. Și ei au venit înaintea împăratului.

³³ Regele le-a zis: „Luați-i cu voi pe slujitorii stăpânului vostru, puneți-l călare pe măgărița mea pe Solomon, fiul meu, și duceți-l la Ghihon.

³⁴ Să-l ungă rege peste Israel Sadoc, preotul, și Natan, profetul. Sunați din trâmbiță și spuneți: «Trăiască regele Solomon!»

³⁵ Urați după e! Să vină și să stea pe tronul meu! El va domni în locul meu! Poruncesc ca el să fie conducător peste Israel și peste Iuda!”.

³⁶ Benaia, fiul lui Iehoiada, i-a răspuns regelui: „Amin! Așa zice Domnul Dumnezeu stăpânului meu, regele!

³⁷ Domnul să fie cu Solomon cum a fost cu stăpânul meu, regele, și să-i facă tronul mai mare decât tronul stăpânului meu, regele David!”.

³⁸ Atunci preotul Sadoc a coborât cu profetul Natan, cu Benaia, fiul lui Iehoiada, cu chereteii și peleteii, l-au pus pe Solomon călare pe măgărița regelui David și l-au dus la Ghihon.

³⁹ Preotul Țadoc a luat cornul cu untdelemn din cort și l-a uns pe Solomon. Au sunat din trâmbiță și tot poporul a zis: „Trăiască regele Solomon!”.

⁴⁰ Tot poporul a urcat după el. Poporul cânta din fluier și era cuprins de mare bucurie: se cutremura pământul de strigătele lor.

Eșecul intrigii lui Adonia

⁴¹ Adonia și cei care erau cu el au auzit când au terminat de mâncat și de băut. A auzit și Ioab sunetul de trâmbiță și a zis: „Pentru ce este zgomotul de care răsună cetatea?”.

⁴² Pe când vorbea el încă, a venit Ionatan, fiul preotului Abiatar. Adonia i-a zis: „Vino, căci ești un om viteaz și aduci vești bune!”.

⁴³ Ionatan i-a răspuns lui Adonia: „De fapt, stăpânul nostru, regele David, l-a stabilit rege pe Solomon.

⁴⁴ Regele l-a trimis cu el pe preotul Țadoc, pe profetul Natan, pe Benaia, fiul lui Iehoiada, pe chereteii și pe peleteii și l-au pus călare pe măgărița regelui.

⁴⁵ L-au uns rege preotul Sadoc și profetul Natan la Ghihon. De acolo au urcat veselindu-se încât răsună cetatea. Acesta este zgomotul pe care-l auziți.

⁴⁶ Solomon s-a și așezat pe tronul de domnie.

⁴⁷ Chiar și slujitorii regelui au venit să-l binecuvânteze pe stăpânul nostru, regele David, zicând: «Să facă Dumnezeuul tău numele lui Solomon mai vestit decât numele tău și el să facă mai mare tronul său decât tronul tău!». Și regele s-a închinat pe patul său.

⁴⁸ Regele a mai spus așa: «Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeuul lui Israel, care a dat astăzi pe cineva care să stea pe tronul meu și ochii mei l-au văzut!»”.

⁴⁹ Toți cei chemați de Adonia s-au umplut de spaimă; s-au ridicat și au plecat fiecare pe drumul lui.

⁵⁰ Adonia s-a temut de Solomon; s-a sculat, a mers și s-a prins de coarnele altarului.

⁵¹ I-au adus la cunoștință lui Solomon, zicând: „Iată că Adonia se teme de regele Solomon și s-a prins de coarnele altarului, zicând: «Să-mi jure azi regele Solomon că nu-l va omorî pe slujitorul său cu sabia!»”.

⁵² Solomon a zis: „Dacă va fi om cinstit, un fir de păr nu-i va cădea la pământ; dar dacă se va găsi răutate în el, va muri”.

⁵³ Regele Solomon a trimis [slujitori] care l-au dat jos de pe altar. El a venit și s-a închinat înaintea regelui Solomon. Iar Solomon i-a zis: „Mergi acasă!”.

2.

Testamentul și moartea lui David

¹ S-au apropiat zilele lui David să moară și i-a dat porunci lui Solomon, fiul său zicând:

² „Eu merg pe calea întregului pământ. Întărește-te și fii bărbat!

³ Păzește ceea ce este de păzit pentru Domnul Dumnezeuul tău, umblând pe căile lui și păzind hotărârile, poruncile, judecățile și învățăturile lui, după cum este scris în legea lui Moise, ca să reușești în tot ceea ce vei face și oriunde vei merge!

⁴ Domnul să împlinească cuvintele pe care mi le-a spus: «Dacă fiii tăi vor ține căile lor umblând înaintea mea în adevăr, din toată inima lor și din tot sufletul lor, nu va lipsi om de pe tronul lui Israel.

⁵ Tu știi ce mi-a făcut Ioab, fiul Țeruiei, ce le-a făcut celor două căpetenii ale armatei lui Israel, lui Abner, fiul lui Ner, și lui Amasa, fiul lui Ieter. I-a omorât și a vărsat sânge de război în timp de pace și a pus sânge de război pe cingătoarea lui care era pe coapsele lui și pe sandalele lui pe care le avea în picioare.

⁶ Fă după înțelepciunea ta, dar să nu lași să coboare perii lui albi în pace în Șeol!

⁷ Față de fiii lui Barzilai, din Galaad, să arăți bunăvoință! Să fie între cei care mănâncă la masa ta! Căci s-au apropiat de mine când fugeam de Absalom, fratele tău.

⁸ Iată, cu tine este Șimei, fiul lui Ghera, din [tribul lui] Beniamin, din Bahurim. El a rostit împotriva mea blesteme mari în ziua când mergeam la Mahanaim. Dar a coborât înaintea mea la Iordan și i-am jurat pe Domnul zicând: «Nu te voi omorî cu sabia».

⁹ Acum, tu să nu-l consideri nevinovat; căci ești un om înțelept și știi ceea ce trebuie să-i faci și cum să cobori în sânge perii lui albi în Șeol!”.

¹⁰ David a adormit cu părinții lui și a fost îngropat în cetatea lui David.

¹¹ Zilele cât a domnit David peste Israel au fost de patruzeci de ani: la Hebron a domnit șapte ani, iar la Ierusalim a domnit treizeci și trei de ani.

Moartea lui Adonia

¹² Solomon a stat pe scaunul de domnie al lui David, tatăl său și stăpânirea lui s-a întărit foarte mult.

- ¹³ Adonia, fiul lui Haghit, a venit la Batșeba, mama lui Solomon. Ea i-a zis: „Vii cu pace?”. El a răspuns: „Cu pace”.
- ¹⁴ Și a spus: „Am să-ți zic o vorbă”. Ea a zis: „Vorbește!”.
- ¹⁵ Și el a zis: „Tu știi că stăpânirea era a mea și că tot Israelul își îndrepta privirea spre mine ca să devin rege. Dar stăpânirea s-a întors și a devenit a fratelui meu, pentru că de la Domnul a fost pentru el.
- ¹⁶ Acum, am o singură întrebare să-ți adresez: nu-ți întoarce fața!”. Ea i-a zis: „Vorbește!”.
- ¹⁷ El a zis: „Spune-i, te rog, regelui Solomon – căci nu-și va întoarce fața de la tine – să mi-o dea pe Abișag din Șunem ca soție”.
- ¹⁸ Batșeba a zis: „Bine! Îți voi vorbi despre tine regelui”.
- ¹⁹ Batșeba a mers la regele Solomon să-i vorbească despre Adonia. Regele s-a ridicat înaintea ei, s-a închinat înaintea ei și a stat pe tronul său. Au pus un tron pentru mama regelui și ea a stat la dreapta lui.
- ²⁰ Apoi a zis: „Am să-ți adresez o mică rugămintă: nu-ți întoarce fața de la mine!”. Regele i-a zis: „Cere, mamă, căci nu-mi voi întoarce fața de la tine!”.
- ²¹ Ea a zis: „Abișag, din Șunem, să fie dată de soție fratelui tău Adonia!”.
- ²² Împăratul Solomon a răspuns mamei sale: „Pentru ce o ceri pe Abișag, din Șumen, pentru Adonia? Cere împărăția pentru el, căci este fratele meu mai mare decât mine și cu el sunt Abiatar, preotul, și Ioab, fiul Țeruiei!”.
- ²³ Atunci regele Solomon a jurat pe Domnul, zicând: „Așa să-mi facă Dumnezeu – ba mai rău – că împotriva vieții sale a zis Adonia cuvintele acestea!
- ²⁴ Acum, viu este Domnul, care m-a întărit și m-a pus să stau pe tronul lui David, tatăl meu, și care mi-a făcut o casă, după cum a spus: astăzi va muri Adonia!”.
- ²⁵ Regele Solomon l-a trimis pe Benaia, fiul lui Iehoiada, care l-a lovit [pe Adonia] și a murit.

Soarta lui Abiatar și a lui Ioab

- ²⁶ Lui Abiatar, preotul, regele i-a zis: „Mergi la Anatot, la terenurile tale, căci ești un om sortit morții! Nu te voi omorî azi pentru că ai purtat alianța Domnului Dumnezeu înaintea tatălui meu David și pentru că ai luat parte la toate suferințele tatălui meu.
- ²⁷ Solomon l-a îndepărtat pe Abiatar din slujirea de preot al Domnului ca să împlinească cuvântul rostit de Domnul asupra casei lui Eli la Șilo.
- ²⁸ A ajuns vestea până la Ioab, care se dăduse după Adonia, chiar dacă nu se dăduse după Absalom. Ioab a fugit la cortul Domnului și s-a prins de coarnele altarului.
- ²⁹ I-au adus la cunoștință regelui Solomon că Ioab a fugit la cortul Domnului și că este la altar. Solomon l-a trimis pe Benaia, fiul lui Iehoiada, zicându-i: „Mergi și lovește-l!”.
- ³⁰ Benaia a ajuns la cortul Domnului și i-a zis lui Ioab: „Așa spune regele: «Ieși!»”. Dar el a răspuns: „Nu! Căci aici voi muri!”. Benaia a spus lucrul acesta regelui: „Așa a vorbit Ioab și așa mi-a răspuns”.
- ³¹ Regele i-a zis lui Benaia: „Fă cum a zis! Lovește-l și îngroapă-l! Îndepărtează de la mine și de la casa tatălui meu sângele pe care l-a vărsat Ioab degeaba!
- ³² Domnul să întoarcă sângele său asupra capului său pentru că i-a lovit pe cei doi oameni mai dreți și mai buni decât el și i-a ucis cu sabia, iar tatăl meu David nu știa: pe Abner, fiul lui Ner, căpetenia armatei lui Israel, și pe Amasa, fiul lui Ieter, căpetenia armatei lui Iuda.
- ³³ Să cadă sângele lor asupra capului lui Ioab și asupra capului descendenței lui pentru totdeauna. Dar David, descendența lui, casa lui și tronul lui să aibă parte de pace pe vecie de la Domnul!”.
- ³⁴ Benaia, fiul lui Iehoiada, a mers, l-a lovit pe Ioab și l-a omorât. A fost îngropat lângă casa lui, în pustiu.
- ³⁵ Regele l-a pus pe Benaia, fiul lui Iehoiada, în locul lui [Ioab] peste armată, iar pe Sadoc, preotul, regele l-a pus în locul lui Abiatar.

Neascultarea și moartea lui Șimei

³⁶ Regele a trimis, l-a chemat pe Șimei și i-a zis: „Construiește-ți o casă la Ierusalim! Locuiește în ea și nu ieși din ea ca să te duci într-o parte sau alta.

³⁷ În ziua când vei ieși să treci pârâul Cedron să știi că vei muri. Sângele tău să fie asupra capului tău.

³⁸ Șimei i-a răspuns regelui: „Este bun cuvântul pe care l-a spus stăpânul meu, regele! Așa va face slujitorul tău”. Șimei a locuit la Ierusalim multe zile.

³⁹ După trei ani, au fugit doi sclavi ai lui Șimei la Achiș, fiul lui Maaca, regele din Gat. I-au adus la cunoștință lui Șimei: „Iată, sclavii tău sunt la Gat!”.

⁴⁰ Șimei s-a ridicat, a pus șaua pe măgar și s-a dus la Gat, la Achiș, să-și caute sclavii. Șimei a mers și și-a adus înapoi sclavii de la Gat.

⁴¹ I-au adus la cunoștință lui Solomon că Șimei a plecat la Gat și s-a întors.

⁴² Regele a trimis, l-a chemat pe Șimei și i-a zis: „Oare nu te-am pus eu să juri pe Domnul și nu ți-am hotărât, spunând: «În ziua când vei ieși și vei merge într-o parte sau alta să știi că vei muri». Și mi-ai răspuns: «E bun cuvântul: am înțeles»”?.

⁴³ Pentru ce nu ai păzit jurământul Domnului și porunca pe care ți-am dat-o?”.

⁴⁴ Regele i-a zis lui Șimei: „Tu cunoști tot răul pe care îl știe inima ta și pe care l-ai făcut lui David, tatăl meu. Domnul să întoarcă răul tău asupra capului tău!

⁴⁵ Dar regele Solomon să fie binecuvântat și tronul lui David să fie întărit înaintea Domnului pe vecie!”.

⁴⁶ Regele i-a poruncit lui Benaia, fiul lui Iehoiada, care a ieșit, l-a lovit pe Șimei și a murit. Și stăpânirea s-a întărit în mâna lui Solomon.

3.

ÎNȚELEPCIUNEA LUI SOLOMON

Căsătoria lui Solomon

¹ Solomon s-a înrudit prin căsătorie cu Faraon, regele Egiptului. A luat-o de soție pe fiica lui Faraon și a adus-o în cetatea lui David până ce a terminat de construit casa lui, casa Domnului și zidul Ierusalimului de jur împrejur.

² Dar poporul aducea jertfe pe înălțimi pentru că nu fusese construită o casă pentru numele Domnului până în zilele acelea.

³ Solomon îl iubea pe Domnul mergând după obiceiurile lui David, tatăl său. Numai că oferea pe înălțimi jertfe și tămâie.

Visul lui Solomon

⁴ Regele a mers la Gabaon să aducă jertfe acolo căci era cea mai însemnată înălțime. O mie de ardere de tot a adus Solomon pe altarul acela.

⁵ La Gabaon, Domnul i s-a arătat în vis lui Solomon noaptea. Dumnezeu i-a zis: „Cere ce vrei să-ți dau!”.

⁶ Solomon a răspuns: „Tu ai arătat o mare bunăvoință față de slujitorul tău David, tatăl meu, pentru că umbla înaintea ta în adevăr, în dreptate și în corectitudine inimii față de tine. Ai păstrat pentru el această mare bunăvoință și i-ai dat un fiu care stă pe tronul său, cum este astăzi.

⁷ Acum, Doamne Dumnezeul meu, tu l-ai făcut pe slujitorul tău rege în locul tatălui meu David. Însă eu sunt doar un copil: nu știu să ies și să intru.

- ⁸ Slujitorul tău este în mijlocul poporului pe care l-ai ales, popor numeros care nu poate fi nici socotit, nici numărat.
- ⁹ Dă-i slujitorului tău o inimă ascultătoare ca să-l judece pe poporul tău discernând între bine și rău! Căci cine poate să-l judece pe poporul tău care este atât de mare?
- ¹⁰ Cererea aceasta a fost plăcută în ochii Domnului pentru că Solomon a cerut lucrul acesta.
- ¹¹ Dumnezeu a zis: „Fiindcă ai cerut lucrul acesta: nu ai cerut pentru tine zile multe, nu ai cerut pentru tine bogății, nu ai cerut viața dușmanilor tăi, ci ai cerut pentru tine discernământ ca să ascuți judecata,
- ¹² iată, voi face după cuvintele tale. Îți voi da o inimă înțeleaptă și chibzuită: ca tine nu a mai fost nimeni înainte și după tine nu se va mai ridica nimeni ca tine.
- ¹³ Îți voi da ce n-ai cerut: bogății și faimă. Și nu va fi nimeni ca tine între regi în toate zilele [vieții] tale.
- ¹⁴ Dacă vei merge pe căile mele păzind hotărârile și poruncile mele, așa cum a umblat David, tatăl tău, îți voi lungi zilele”.
- ¹⁵ Apoi Solomon s-a trezit. Și, iată, a fost un vis. Solomon a venit la Ierusalim și a stat înaintea arcei alianței Domnului. A adus arderi de tot, a oferit jertfe de împăcare și a dat un ospăț tuturor slujitorilor lui.

Judecata lui Solomon

- ¹⁶ Atunci au venit două prostituate la rege și au stat înaintea lui.
- ¹⁷ Una dintre femei a zis: „Domnul meu, eu și femeia aceasta locuiam în aceeași casă și am născut cu ea în casă.
- ¹⁸ La trei zile după ce am născut eu, a născut și femeia aceasta. Locuiam împreună și nu era niciun străin cu noi în casă; nu eram decât noi amândouă în casă.
- ¹⁹ Dar a murit fiul acestei femei noaptea pentru că s-a culcat peste el.
- ²⁰ Ea s-a sculat pe la mijlocul nopții, l-a luat pe fiul meu de lângă mine când slujitoarea ta dormea și l-a culcat la sânul ei; iar pe fiul ei care murise l-a culcat la sânul meu.
- ²¹ Dimineața m-am ridicat să-l alăptez pe fiul meu și, iată, era mort. Dimineața m-am uitat cu atenție la el și, iată, nu era fiul meu pe care-l născusem”.
- ²² Cealaltă femeie a zis: „Ba nu! Fiul meu este cel viu, iar fiul tău cel mort”. Dar [cea dintâi] a răspuns: „Ba nu! Fiul tău este cel mort, iar fiul meu este cel viu”. Și așa vorbeau ele înaintea regelui.
- ²³ Regele a zis: „Una zice: «Fiul meu este cel viu, iar fiul tău este cel mort». Și cealaltă zice: «Ba nu! Fiul tău este cel mort, iar fiul meu este cel viu».
- ²⁴ Regele a zis: „Aduceți-mi o sabie!”. Și au adus o sabie înaintea regelui.
- ²⁵ Regele a zis: „Împărțiți copilul cel viu și dați o jumătate uneia și o jumătate celeilalte!”.
- ²⁶ Atunci femeia al cărei copil era viu a simțit că i se rupe inima pentru copil și i-a zis împăratului: „Te rog, domnul meu, dă-i-l ei pe copilul cel viu, dar nu-l omorâți!”. Dar cealaltă a zis: „Să nu fie nici al meu nici al tău, ci să-l împartă!”.
- ²⁷ Regele a zis: „Dați-i [celei dintâi] copilul cel viu și nu-l omorâți! Ea este mama lui”.
- ²⁸ Tot Israelul a auzit de judecata pe care o făcuse regele. S-au temut de rege căci au văzut că înțelepciunea lui Dumnezeu era în el pentru a face judecata.

4.

Funcționarii lui Solomon

- ¹ Regele Solomon a domnit peste tot Israelul.
- ² Acestea sunt căpeteniile pe care le avea: Azaria, fiul preotului Sadoc,
- ³ Elihoref și Ahia, fiii lui Șișa, erau secretari; Iosafat, fiul lui Ahilud, era cronicar;

- ⁴ Benaia, fiul lui Iehoiada, peste armată; Țadoc și Abiatar erau preoți.
- ⁵ Azaria, fiul lui Natan, peste administratori. Zabud, fiul preotului Natan, prietenul regelui;
- ⁶ Ahișar era peste [treburile] de la palat; Adoniram, fiul lui Abda, peste muncile forțate.

Administratorii lui Solomon

- ⁷ Solomon avea doisprezece administratori peste tot Israelul. Ei se îngrijeau de rege și de palatul lui; fiecare se îngrijea timp de o lună pe an.
- ⁸ Acestea sunt numele lor: Ben Hur, în muntele lui Efraim.
- ⁹ Ben Decher, la Macaș, la Saalbim, la Bet-Șemeș, la Elon și la Bet-Hanan.
- ¹⁰ Fiul lui Hesed, la Arubot; el avea Soco și tot ținutul Hefer.
- ¹¹ Fiul lui Abinadab întregul Nafat-Dor. Tafat, fiica lui Solomon, era soția lui.
- ¹² Baana, fiul lui Ahilud, avea Taanac, Meghido și tot Bet-Șeanul de lângă Țartan, sub Izreel, de la Bet-Șean până la Abel-Mehola, până dincolo de Iocmeam.
- ¹³ Ben Gheber, la Ramot din Galaad. El avea satele lui Iair, fiul lui Manase, în Galaad. Avea și ținutul Argob în Basan, șaizeci de cetăți mari cu ziduri și cu zăvoare de bronz.
- ¹⁴ Ahinadab, fiul lui Ido, la Mahanaim.
- ¹⁵ Ahimaaș, în Neftali. El o luase de soție pe Basmat, fiica lui Solomon.
- ¹⁶ Baana, fiul lui Hușai, în Așer și la Bealot.
- ¹⁷ Iosafat, fiul lui Paruah, în Isahar.
- ¹⁸ Șimei, fiul lui Ela, în Beniamin.
- ¹⁹ Gheber, fiul lui Uri, în țara Galaad. El avea ținutul lui Sihon, regele amoreilor, și al lui Og, regele din Basan. Era un singur administrator în ținutul acesta.
- ²⁰ Iuda și Israel erau în număr foarte mare ca nisipul de pe [țărnul] mării. Mâncau, beau și se veseleau.

5.

Măreția și faima lui Solomon

- 1(4,21) Solomon domnea peste toate regatele de la Râu, ținutul filistenilor și până la hotarul Egiptului. Ei i-au adus daruri și i-au slujit lui Solomon tot timpul vieții lui.
- 2(4,22) Hrana lui Solomon pentru fiecare zi era de treizeci de *kor* de făină aleasă și treizeci de *kor* de făină obișnuită,
- 3(4,23) zece boi grași, douăzeci de boi de pășune și o sută de oi, în afară de cerbi, gazele, căprioare și păsări îngrășate.
- 4(4,24) Stăpânea peste tot dincoace de Râu, de la Tifsah până la Gaza, peste toți regii de dincoace de Râu. Și avea pace pretutindeni de jur împrejur.
- 5(4,25) Iuda și Israel au locuit în siguranță, de la Dan până la Beer-Șeba, fiecare sub via lui și sub smochinul lui, în toate zilele lui Solomon.
- 6(4,26) Solomon avea patruzeci de mii de iesle pentru caii de la carele lui și douăsprezece mii de călăreți.
- 7(4,27) Acești administratori se îngrijeau de palatul regelui Solomon și de oricine venea la masa regelui Solomon, fiecare în luna lui. Și nu lipsea nimic.
- 8(4,28) Aduceau orz și paie pentru cai și pentru armăsari în locul unde era [administratorul], fiecare după regula lui.

Faima lui Solomon

9(4,29) Dumnezeu i-a dat lui Solomon înțelepciune, foarte mare pricepere și o inimă deschisă ca nisipul de pe țărmul mării.

10(4,30) Înțelepciunea lui Solomon era mai mare decât înțelepciunea tuturor fiilor Răsăritului și decât toată înțelepciunea Egiptului.

11(4,31) El era mai înțelept decât orice om, mai mult decât Etan, din Ezrah, mai mult decât Heman, Calcol și Darda, fiii lui Mahol. Și numele lui a ajuns între toate neamurile de jur împrejur.

12(4,32) A rostit trei mii de proverbe, iar cântările lui au fost o mie cinci.

13(4,33) A vorbit despre copaci, de la cedrul din Liban până la isopul care crește pe zid. A vorbit despre animale, despre pasări, despre târătoare și despre pești.

14(4,34) Veneau din toate popoarele să asculte înțelepciunea lui Solomon, dintre toți regii pământului care auziseră de înțelepciunea lui.

SOLOMON CONSTRUCTOR

Pregătiri pentru construirea templului

15(5,1) Hiram, regele din Tir, i-a trimis pe slujitorii săi la Solomon. Auzise că fusese uns rege în locul tatălui său, iar el îl iubise pe David tot timpul vieții sale.

16(5,2) Solomon a trimis să-i spună lui Hiram:

17(5,3) „Tu știi că David, tatăl meu, nu a putut să zidească o casă pentru numele Domnului Dumnezeului său din cauza războaielor cu care l-au înconjurat [dușmanii lui] până când i-a pus Domnul sub tălpile picioarelor lui.

18(5,4) Acum Domnul Dumnezeul meu mi-a dat liniște din toate părțile; nu mai am nici adversar, nici pericol de rău!

19(5,5) Iată, mă gândesc să construiesc o casă pentru numele Domnului Dumnezeului meu, după cum i-a spus Domnul lui David, tatăl meu, zicând: «Fiul tău, pe care-l voi pune în locul tău pe tronul tău, el va zidi o casă pentru numele meu».

20(5,6) Poruncește acum să se taie pentru mine cedri din Liban! Slujitorii mei vor fi cu slujitorii tăi și-ți voi da plată pentru slujitorii tăi, după cum vei spune. Căci știi că nu este între noi cineva care să știe să taie copaci ca sidonienii”.

21(5,7) Când a auzit Hiram cuvintele lui Solomon, s-a bucurat foarte mult și a zis: „Binecuvântat să fie astăzi Domnul care i-a dat lui David un fiu înțelept [și l-a pus] peste acest popor numeros!”.

22(5,8) Hiram a trimis la Solomon să-i spună: „Am auzit ce ai trimis să mi se spună. Voi face tot ce dorești fie în lemn de cedru, fie în lemn de chiparos.

23(5,9) Slujitorii mei vor coborî din Liban spre mare. Le voi duce pe plute pe mare până la locul pe care mi-l vei indica. Le voi desface acolo și le vei lua. Dar împlinește-mi și tu dorința dând hrană pentru casa mea”.

24(5,10) Hiram i-a dat lui Solomon lemn de cedru și lemn de chiparos cât a voit.

25(5,11) Solomon îi dădea lui Hiram douăzeci de mii de *kor* de grâu pentru hrana casei lui și douăzeci de *kor* de untdelemn curat. Așa îi dădea Solomon lui Hiram an de an.

26(5,12) Domnul i-a dat înțelepciune lui Solomon, după cum îi spusese. Și a fost pace între Hiram și Solomon și amândoi au încheiat o alianță.

27(5,13) Regele Solomon a luat din tot Israelul [oameni] pentru muncile forțate. Și erau la muncile forțate treizeci de mii [de oameni].

28(5,14) I-a trimis cu schimbul în Liban câte zece mii pe lună: o lună erau în Liban și două luni erau acasă. Adoniram era

[responsabil] cu muncile forțate.

29(5,15) Solomon avea șaptezeci de mii de purtători de poveri și optzeci de mii de cioplitori de piatră în munți,

30(5,16) în afară de căpeteniile administratorilor lui Solomon puși la lucrare – erau trei mii trei sute – care supravegheau poporul care făcea lucrarea.

31(5,17) Regele a poruncit să se scoată pietre mari, pietre de preț – ca să facă temelia casei – și pietre cioplite.

32(5,18) Constructorii lui Solomon, constructorii lui Hiram și cei din Ghebal au cioplit și au pregătit lemnele și pietrele pentru construirea casei.

5.

Construirea templului

¹ În anul patru sute optzeci după ieșirea fiilor lui Israel din țara Egiptului, în al patrulea an al domniei lui Solomon peste Israel, în luna Ziv, adică luna a doua, a început construirea casei Domnului.

² Templul pe care l-a zidit regele Solomon Domnului era lung de șaiszeci de coți, lat de douăzeci și înalt de treizeci.

³ Vestibulul dinaintea încăperii templului avea o lungime de douăzeci de coți, după lățimea templului, și zece coți lățime în fața templului.

⁴ A făcut la templu ferestre cu cadre și zăbrele.

⁵ A construit lângă zidurile templului anexe de jur împrejur, pe zidurile casei, de jur împrejurul templului și al [încăperii] Debir și a făcut camere laterale de jur împrejur.

⁶ Lățimea etajului de jos era de cinci coți; lățimea celui din mijloc de șase coți iar lățimea celui de-al treilea de șapte coți. Căci pe partea dinafară a casei a făcut nișe de jur împrejurul casei, în afară, pentru ca nimic să nu fie prins în zidurile casei.

⁷ Când s-a zidit casa, s-a construit cu pietre deja cioplite, așa încât nu s-a auzit nici ciocan, nici secure, nici vreun instrument de fier în casă, în timpul construirii ei.

⁸ Intrarea spre anexă era în partea dreaptă a casei. Pe o scară în formă de spirală se urca la etajul de la mijloc și de aici spre al treilea.

⁹ A construit casa și a terminat-o. A acoperit casa cu grinzi și cu scânduri de cedru.

¹⁰ A construit etajele împrejurul întregii case de cinci coți înălțime și erau prinse de casă cu lemn de cedru.

¹¹ Cuvântul Domnului a fost către Solomon:

¹² „Tu zidești casa aceasta! Dacă vei umbla după hotărârile mele, dacă vei împlini judecățile mele și dacă vei păzi legile mele, voi împlini fața de tine cuvântul pe care l-am spus lui David, tatăl tău.

¹³ Voi locui în mijlocul fiilor lui Israel și nu-l voi părăsi pe poporul meu Israel”.

¹⁴ Solomon a construit casa și a terminat-o.

Amenajarea interioară. Încăperea Debir

¹⁵ Solomon a acoperit zidurile casei pe dinăuntru cu scânduri de cedru, de la podeaua casei până la acoperiș, i-a îmbrăcat cu lemn pe dinăuntru și a îmbrăcat podeaua casei cu scânduri de chiparos.

¹⁶ A îmbrăcat cei douăzeci de coți ai părții celei mai dinăuntru a casei cu scânduri de cedru, atât podeaua, cât și zidurile, și a construit pentru ea, înăuntru [încăperii] Debir, Sfânta Sfințelor.

¹⁷ Încăperea, adică templul din fața sa, era de patruzeci de coți.

¹⁸ Lemnul de cedru dinăuntru casei era sculptat cu forme de tărtăcuță și flori întredeschise: totul era din cedru, nu se vedea piatra.

- ¹⁹ A pregătit [încăperea] Debir în mijlocul casei, înăuntru, ca să pună acolo arca alianței Domnului.
- ²⁰ [Încăperea] Debir avea douăzeci de coți lungime, douăzeci de coți lățime și douăzeci de coți înălțime. A îmbrăcat-o cu aur fin și a acoperit altarul cu cedru.
- ²¹ Solomon a îmbrăcat partea dinăuntru a casei cu aur fin și a întins lanțuri de aur dinaintea [încăperii] Debir și a îmbrăcat-o cu aur.
- ²² A îmbrăcat toată casa cu aur, casa întreagă, și a acoperit cu aur tot altarul care era înaintea [încăperii] Debir.

Heruvimii

- ²³ A făcut în Debir doi heruvimi din lemn de măslin înalți de zece coți.
- ²⁴ O aripă a heruvimului era de cinci coți și cealaltă aripă a heruvimului era de cinci coți: erau zece coți de la vârful unei aripi până la vârful celeilalte aripi.
- ²⁵ Al doilea heruvim era tot de zece coți: măsura și chipul celor doi heruvimi erau identice.
- ²⁶ Înălțimea primului heruvim era de zece coți. Tot așa era și cel de-al doilea heruvim.
- ²⁷ [Solomon] a pus heruvimii în mijlocul casei, în partea dinăuntru. Aripile lor erau întinse: aripa unuia atinge un zid și aripa celuilalt atinge celălalt zid; iar aripile lor se atingeau aripă de aripă în mijlocul casei.
- ²⁸ A acoperit heruvimii cu aur.
- ²⁹ Pe toate zidurile casei de jur împrejur a făcut imagini sculptate de heruvimi, de palmieri, de flori întredeschise, pe interior și pe exterior.
- ³⁰ A acoperit pardoseala casei cu aur, pe interior și pe exterior.

Ușile și curtea

- ³¹ La intrarea în Debir a făcut uși din lemn de măslin; pragul de sus și ușorii erau în cinci muchii.
- ³² Cele două uși erau făcute din lemn de măslin. A pus să se facă pe ele sculpturi de heruvimi, de palmieri și de flori întredeschise și le-a acoperit cu aur. A întins aurul peste heruvimi și peste palmieri.
- ³³ Tot așa a făcut și la intrarea în templu: ușori din lemn de măslin în patru muchii.
- ³⁴ Cele două uși erau din lemn de chiparos: cele două părți ale unei uși erau pliante și cele două părți ale celeilalte uși erau pliante.
- ³⁵ A sculptat heruvimi, palmieri și flori întredeschise și le-a acoperit cu aur placat peste sculptură
- ³⁶ A construit curtea interioară din trei rânduri de piatră cioplită și dintr-un rând de grinzi de cedru.

Precizări temporale

- ³⁷ În anul al patrulea, în luna Ziv, s-au pus temeliile casei Domnului;
- ³⁸ În anul al unsprezecelea, în luna Bul, care este a opta lună, au terminat casa și toate părțile ei, după planurile lor. A construit-o în șapte ani.

6.

Palatul lui Solomon

- ¹ Solomon și-a construit casa și a terminat-o în treisprezece ani.
- ² Și-a construit casa „Pădurea Libanului” – lungă de o sută de coți, lată de cincizeci de coți și înaltă de treizeci de coți – din patru rânduri de coloane de cedru și grinzi de cedru [așezate] pe coloane.
- ³ A acoperit cu cedru pe deasupra camerele laterale care erau pe patruzeci și cinci de coloane, câte cincisprezece pe rând.
- ⁴ Erau trei rânduri de cadre și, fereastră după fereastră, câte trei deodată.
- ⁵ Toate ușile și ușorii erau cadre pătrate și o fereastră era în dreptul altei ferestre, câte trei deodată.
- ⁶ A făcut vestibulul coloanelor lung de cincizeci de coți și lat de treizeci de coți și un [alt] vestibul în fața [coloanelor] care avea coloane și copertină în fața lor.
- ⁷ A făcut vestibulul tronului unde judeca – vestibulul de judecată – și l-a acoperit cu cedru de la podea până la tavan.
- ⁸ Casa în care locuia avea o altă curte în interiorul vestibulului lucrată la fel; a făcut o [altă] casă pentru fiica Faraonului pe care o luase Solomon [de soție] la fel ca vestibulul lui.
- ⁹ Toate acestea erau din pietre de preț, cioplite după măsură, tăiate cu fierăstrăul pe dinăuntru și pe dinafară, de la temelie până la streșină și pe dinafară până la curtea cea mare.
- ¹⁰ Temeliile erau din pietre de preț, pietre mari, pietre de zece coți și pietre de opt coți.
- ¹¹ Deasupra erau pietre de preț, cioplite după măsură, și [lemn de] cedru.
- ¹² Curtea cea mare avea de jur împrejurul ei trei rânduri de [pietre] cioplite și un rând de grinzi de cedru. Așa era și curtea dinăuntru casei Domnului și vestibulul casei.

Lucrările din bronz de la templu

- ¹³ Regele Solomon a trimis și l-a adus pe Hiram din Tir,
- ¹⁴ fiul unei văduve din tribul lui Neftali. Tatăl său era un om din Tir. Era lucrător în bronz, plin de înțelepciune, îndemânare și pricepere ca să facă orice lucrare din bronz. El a venit la regele Solomon și i-a făcut toate lucrările.
- ¹⁵ A turnat cele două coloane de bronz. O coloană avea optsprezece coți înălțime și o funie de doisprezece coți o înconjura; tot așa și a doua coloană.
- ¹⁶ A făcut două capiteli turnate din bronz ca să le pună pe vârful coloanelor. Înălțimea unui capitel era de cinci coți și înălțimea celuilalt capitel era [tot] de cinci coți.
- ¹⁷ A făcut un fel de rețea, înălțuri mari pentru capitellurile care erau pe vârful coloanelor, șapte pentru un capitel și șapte pentru celălalt capitel.
- ¹⁸ A făcut coloanele și două rânduri de [rodii] împrejur pe fiecare rețea ca să acopere capitellurile care erau pe vârful rodilor. Așa a făcut și pentru celălalt capitel.
- ¹⁹ Capitellurile care erau în vârful coloanelor erau făcute [în formă de crin] ca în vestibul, de patru coți.
- ²⁰ Capitellurile de pe coloane aveau deasupra – aproape de proeminența pe care era rețeaua – două sute de rodii în rânduri de jur împrejur pe cel de-al doilea capitel.
- ²¹ A ridicat coloanele din vestibulul templului; a ridicat coloana din dreapta și i-a dat numele Iachin; apoi a ridicat coloana din stânga și i-a dat numele de Boaz.
- ²² În vârful coloanelor a făcut o lucrătură [în formă] de crin. Apoi a terminat lucrarea coloanelor.
- ²³ A făcut marea turnată care avea zece coți de la o margine până la cealaltă margine. Era perfect rotundă, înaltă de cinci coți, iar un fir de treizeci de coți o cuprindea de jur împrejur.
- ²⁴ Sub marginea ei, de jur împrejur, erau tărtăcuțe, câte zece la un cot, care o cuprindeau înconjurând marea de jur împrejur. Erau două rânduri de tărtăcuțe turnate odată cu ea.

- ²⁵ Stătea pe doisprezece boi [îndreptați] trei cu fața spre nord, trei cu fața spre vest, trei cu fața spre sud și trei cu fața spre est. Marea era deasupra lor și spatele lor era spre interior.
- ²⁶ Grosimea [mesei] era de un lat de palmă, iar marginea ei era ca marginea unei cupe, ca floarea de crin. Două mii de *bat* încăpeau în ea.
- ²⁷ A făcut zece postamente din bronz. Fiecare postament era lung de patru coți, lat de patru coți și înalt de trei coți.
- ²⁸ Postamentele erau făcute astfel: aveau canturi, iar canturile erau între încheieturi.
- ²⁹ Pe canturile care erau între încheieturi erau niște lei, boi și heruvimi; tot la fel și pe încheieturi. Deasupra și dedesubtul leilor erau ghirlande făcute să atârne.
- ³⁰ Fiecare postament avea patru roți de bronz și osii de bronz. Pe cele patru unghiuri ale lui erau suporturi. Sub lighean erau suporturi turnate în spatele fiecărei ghirlande.
- ³¹ Deschizătura lui – dinăuntrul capitelului și până deasupra – era de un cot. Deschizătura era rotundă ca lucrătura pedestalului, de un cot și jumătate. Și pe deschizătura lui erau de asemenea sculpturi. Canturile erau pătrate, nu rotunde.
- ³² Cele patru roți erau sub canturi, iar osiile roților erau [prinse] de temelie. Înălțimea unei roți era de un cot și jumătate.
- ³³ Roțile erau făcute ca roțile de car. Osile, obezile, spițele și butucii lor erau toate turnate.
- ³⁴ Erau patru suporți la cele patru unghiuri ale fiecărui postament. Suporții lui erau din postamentul însuși.
- ³⁵ Vârful postamentului avea un cerc de jur împrejur înalt de o jumătate de cot. Pe vârful postamentului, mânerul lui și canturile lui erau una cu el.
- ³⁶ Pe plăcile mânerelor și pe tăbliile lui a gravat heruvimi, lei și palmieri pe locul gol de pe fiecare, și ghirlande de jur împrejur.
- ³⁷ Așa a făcut cele zece postamente: toate aveau aceeași turnare, măsură și formă.
- ³⁸ A făcut zece lighene de bronz. În fiecare lighean încăpea patruzeci de *bat*; fiecare lighean era de patru coți și pe fiecare dintre cele zece postamente era câte un lighean.
- ³⁹ A pus cinci temelii în partea dreaptă a templului și cinci temelii în partea stângă a templului; iar marea de aramă a pus-o în partea dreaptă a templului, spre răsărit, în partea de sud.

Încheierea lucrărilor

- ⁴⁰ Hiram a făcut lighenele, lopețile și farfuriile. Hiram a terminat de făcut toată lucrarea pe care a avut-o de făcut pentru regele Solomon, pentru casa Domnului:
- ⁴¹ cele două coloane și cele două capiteluri rotunde care erau pe vârful celor două coloane; cele două rețele ca să acopere capitelurile rotunde care erau pe vârful coloanelor;
- ⁴² cele patru sute de rodii pentru cele două rețele; cele două rânduri de rodii pentru fiecare rețea ca să acopere cele două capiteluri rotunde care erau deasupra coloanelor;
- ⁴³ cele zece postamente și cele zece lighene care erau pe postamente;
- ⁴⁴ o mare și cei doisprezece boi de sub mare;
- ⁴⁵ oalele, lopețile și cazanele. Toate aceste lucruri pe care le-a făcut regelui Solomon pentru casa Domnului erau din bronz lustruit.
- ⁴⁶ Regele le-a turnat în zona Iordanului în pământ argilos, între Sucot și Tȃrtan.
- ⁴⁷ Solomon a lăsat [necântărite] toate aceste instrumente, căci erau foarte multe și nu s-a cunoscut greutatea bronzului.
- ⁴⁸ Solomon a făcut toate instrumentele pentru casa Domnului: altarul din aur și masa lui din aur pe care erau pâinile punerii înainte;
- ⁴⁹ candelabrele din aur fin, cinci la dreapta și cinci la stânga, înaintea [încăperii] Debir, florile, candelarele și cele două cenușare de aur;

⁵⁰ vasele, cuțitele, cazanele, ceștile și cenușarele de aur fin; balamalele pentru ușile casei dinăuntru, pentru Sfânta Sfințelor și de la ușile casei, ale templului, din aur.

⁵¹ Și s-a terminat lucrarea pe care a făcut-o regele Solomon la casa Domnului. Solomon a adus toate [lucrurile] sfinte ale lui David, tatăl său: argintul, aurul și vasele și le-a pus în vistieriile casei Domnului.

7.

Mutarea arcei alianței

¹ Atunci i-a adunat Solomon la Ierusalim pe bătrânii lui Israel și toate căpeteniile triburilor, pe capii de familie ai fiilor lui Israel ca să mute arca alianței Domnului din cetatea lui David, adică Sion.

² Toți oamenii lui Israel s-au adunat la regele Solomon pentru sărbătoarea din luna Etanim, care este a șaptea lună.

³ Au venit toți bătrânii lui Israel, iar preoții au ridicat arca.

⁴ Au adus arca Domnului, cortul întâlnirii și toate instrumentele sanctuarului care erau în cort: preoții și leviții le-au dus.

⁵ Regele Solomon și toată adunarea lui Israel care era cu el stăteau înaintea arcei și aduceau jertfe din turmă și din cireadă care nu se puteau număra, nici calcula cât de multe erau.

⁶ Preoții au dus arca alianței Domnului la locul ei, în interiorul [încăperii] Debir, în Sfânta Sfințelor, sub aripile heruvimilor.

⁷ Căci heruvimii aveau aripile întinse spre locul arcei. Heruvimii acopereau arca și drugii erau pe deasupra.

⁸ Drugii erau atât de lungi încât capetele lor se vedeau din sanctuar în [încăperea] Debir, dar nu se vedeau afară. Și sunt acolo până în ziua de azi.

⁹ În arcă nu erau decât cele două table de piatră pe care le-a pus Moise în ea la Horeb când Domnul a încheiat [alianță] cu fiii lui Israel la ieșirea lor din țara Egiptului.

Dumnezeu ia în stăpânire templul

¹⁰ Când preoții au ieșit din sanctuar, norul a umplut casa Domnului.

¹¹ Preoții nu au putut să rămână acolo să slujească din cauza norului. Căci gloria Domnului a umplut casa Domnului.

¹² Atunci Solomon a zis:

„Domnul a zis că vrea să locuiască în norul dens.

¹³ Eu ți-am zidit o casă înaltă,

un sălaș unde să locuiești pentru totdeauna!”.

Discursul lui Solomon către popor

¹⁴ Regele și-a întors fața și a binecuvântat toată adunarea lui Israel. Toată adunarea lui Israel stătea în picioare.

¹⁵ Și a zis: „Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeul lui Israel care i-a vorbit cu gura lui David, tatăl meu, și care a împlinit cu mâna lui [ceea ce a spus]:

¹⁶ «Din ziua când l-am scos pe poporul meu Israel din Egipt, n-am ales nicio cetate dintre toate triburile lui Israel ca să-mi zidească o casă unde să fie numele meu, dar l-am ales pe David [rege] peste poporul meu Israel».

¹⁷ Tatăl meu David avea de gând să zidească o casă pentru numele Domnului Dumnezeului lui Israel.

¹⁸ Domnul i-a zis lui David, tatăl meu: «Pentru că ai avut de gând să construiești o casă pentru numele meu, bine ai făcut că ai avut acest gând.

- ¹⁹ Numai că nu tu vei zidi casa, ci fiul tău, cel ieșit din coapsele tale, el va zidi casa pentru numele meu».
- ²⁰ Domnul a împlinit cuvintele pe care le rostise. Eu m-am ridicat în locul lui David, tatăl meu, și am stat pe tronul lui Israel, după cum a spus Domnul. Eu voi zidi casa pentru numele Domnului Dumnezeului lui Israel.
- ²¹ Am stabilit acolo un loc pentru arca în care este alianța Domnului pe care a încheiat-o cu părinții voștri când i-a scos din țara Egiptului”.

Rugăciunea personală a lui Solomon

- ²² Solomon a stat înaintea altarului Domnului, în fața întregii adunări a lui Israel. Și-a întins mâinile spre cer
- ²³ și a zis: „Doamne Dumnezeul lui Israel, nu este Dumnezeu ca tine nici sus în ceruri, nici jos pe pământ: tu ții alianța și îndurarea față de slujitorii tăi care umblă înaintea ta din toată inima lor!
- ²⁴ Ai ținut ceea ce i-ai spus slujitorului tău David, tatăl meu: ceea ce ai spus cu gura ta, ai împlinit cu mâna ta, cum este astăzi.
- ²⁵ Acum, Doamne Dumnezeul lui Israel [împlinește] față de slujitorul tău David, tatăl meu, ceea ce ai spus: «Nu va lipsi om din fața mea care să stea pe tronul lui Israel». Numai fiii tăi să țină căile umblând înaintea mea așa cum ai umblat tu.
- ²⁶ Acum, Dumnezeul lui Israel, să se adeverească cuvintele tale pe care le-ai rostit slujitorului tău David, tatăl meu!
- ²⁷ Căci, într-adevăr locuiește Dumnezeu pe pământ? Iată, cerurile și cerurile cerurilor nu pot să te cuprindă! Cu atât mai puțin această casă pe care am construit-o.
- ²⁸ Întoarce-ți fața spre rugăciunea slujitorului tău și spre cererea lui, Doamne Dumnezeul meu, ca să asculți strigătul și rugăciunea pe care ți-o adresează astăzi slujitorul tău!
- ²⁹ Să fie ochii tăi deschiși spre casa aceasta noapte și zi, spre locul în care ai zis: «Acolo va fi numele meu» ca să asculți rugăciunea pe care ți-o va adresa slujitorul tău în locul acesta!

Rugăciune pentru popor

- ³⁰ Ascultă cererea slujitorului tău și a poporului tău Israel când se vor ruga în locul acesta! Ascultă-i din sălașul locuinței tale, din ceruri! Ascultă și iartă!
- ³¹ Dacă va păcătui cineva împotriva aproapelui său și se va pune asupra lui un jurământ ca să-l facă să jure și jurământul va veni înaintea altarului tău în casa aceasta,
- ³² ascultă-l din ceruri și fă dreptate slujitorilor tăi: condamnă-l pe cel vinovat ca să aduci calea lui asupra capului lui și îndreptățește-l pe cel drept ca să-i dai după dreptatea lui!
- ³³ Când poporul tău Israel va fi lovit de dușman pentru că a păcătuit împotriva ta: dacă se vor întoarce la tine și vor preamări numele tău, dacă se vor ruga și-ți vor adresa cereri în casa aceasta,
- ³⁴ ascultă-i din ceruri, iartă păcatul poporului tău Israel și adu-i înapoi în țara pe care le-ai dat-o părinților lor!
- ³⁵ Când se va închide cerul și nu va fi ploaie pentru că au păcătuit împotriva ta, dacă se vor ruga în locul acesta și vor preamări numele tău, dacă se vor întoarce de la păcatele lor pentru că i-ai umilit,
- ³⁶ ascultă-i din ceruri și iartă păcatul slujitorilor tăi și al poporului tău Israel! Învață-i calea cea bună pe care să meargă și să ploaie peste țara ta pe care ai dat-o poporului tău ca moștenire!
- ³⁷ Când va fi foamete în țară, când va fi ciumă, tăciune, mană, lăcuste, omizi, când îi vor asedia dușmanii în țara porților lor, orice plagă, orice boală;
- ³⁸ orice rugăciune, orice cerere făcută pentru fiecare om și pentru tot poporul tău Israel, când își va recunoaște fiecare suferința inimii și își va întinde mâinile spre casa aceasta,
- ³⁹ ascultă-l din ceruri, din sălașul locuinței tale și iartă-l; binevoiește și dă fiecăruia după toate căile lui, tu care cunoști inima lui – pentru că tu, numai tu, cunoști inima tuturor fiilor oamenilor –

- ⁴⁰ ca să se teamă de tine în toate zilele cât vor trăi pe fața pământului pe care l-ai dat părinților noștri.
- ⁴¹ Când străinul care nu este din poporul tău Israel va veni dintr-o țară îndepărtată pentru numele tău –
- ⁴² căci se va auzi de numele tău cel mare, de mâna ta cea puternică și de brațul tău cel întins – când va veni să se roage în casa aceasta,
- ⁴³ ascultă-l din ceruri, din sălașul locuinței tale și împlinește-i după cum străinul a strigat către tine pentru ca să cunoască toate popoarele pământului numele tău și să se teamă de tine ca și poporul tău Israel și să se știe că numele tău este invocat asupra acestei case pe care am construit-o!
- ⁴⁴ Când poporul tău va ieși la luptă împotriva dușmanului său pe drumul pe care îl vei trimite și se va ruga Domnului îndreptat spre cetatea pe care ai ales-o și spre casa pe care am construit-o pentru numele tău,
- ⁴⁵ ascultă din ceruri rugăciunile și cererile lui și fă-i dreptate!
- ⁴⁶ Când va păcătui împotriva ta – căci nu este om care să nu păcătuiască – și te vei mânia pe el și-l vei da în mâna dușmanului care-l va duce captiv în țara dușmanului, departe sau aproape;
- ⁴⁷ dacă va pune la inimă în țara unde va fi captiv, dacă se va întoarce și va căuta bunăvoință la tine în țara captivității lui, zicând: «Am păcătuیت, am săvârșit nelegiuire: sunt vinovat!»,
- ⁴⁸ dacă se va întoarce la tine din toată inima lui și din tot sufletul său în țara dușmanilor lui care l-au dus în captivitate, dacă se va ruga ție îndreptat spre țara lui pe care ai dat-o părinților lor, spre cetatea pe care ai ales-o, spre casa pe care am construit-o pentru numele tău,
- ⁴⁹ ascultă din ceruri, din sălașul locuinței tale rugăciunile și cererile sale și fă-i dreptate!
- ⁵⁰ Iartă-i poporului tău păcatele și toate nelegiuirile pe care le-a săvârșit împotriva ta și fă-l să găsească îndurarea înaintea celor care l-au dus captiv ca să se îndure de el.
- ⁵¹ Căci ei sunt poporul tău și moștenirea ta. Tu i-ai scos din Egipt, din mijlocul cuptorului de fier.
- ⁵² Ochii tăi să fie deschiși la cererea slujitorului tău și la cererea poporului tău Israel ca să-i asculți în orice îți vor cere!
- ⁵³ Căci tu i-ai ales dintre toate popoarele pământului ca să fie moștenirea ta, după cum ai vorbit prin Moise, slujitorul tău, când i-ai scos pe părinții noștri din Egipt, Doamne Dumnezeule!”.

Solomon binecuvântează poporul

- ⁵⁴ Când Solomon a terminat de adresat Domnului toată rugăciunea aceasta și cererea aceasta, s-a ridicat dinaintea altarului Domnului unde îngenunchease și unde erau cu mâinile întinse spre cer.
- ⁵⁵ Stând în picioare, a binecuvântat toată adunarea lui Israel cu glas puternic, zicând:
- ⁵⁶ „Binecuvântat să fie Domnul care a dat liniște poporului său Israel, conform cu tot ce a spus! Nu a rămas neîmplinit niciunul dintre cuvintele cele bune pe care le-a spus prin Moise, slujitorul său.
- ⁵⁷ Domnul Dumnezeuul nostru să fie cu noi cum a fost cu părinții noștri; să nu ne părăsească și să nu ne lase!
- ⁵⁸ Să ne plece inimile spre el ca să umblăm pe toate căile sale și să păzim poruncile lui, hotărârile lui și legile pe care le-a poruncit părinților noștri!
- ⁵⁹ Cuvintele acestea pe care le-am adresat în rugăciune înaintea Domnului să fie zi și noapte aproape de Domnul ca să facă dreptate slujitorului său și poporului său Israel, după nevoia fiecărei zile.
- ⁶⁰ Pentru ca să cunoască toate popoarele pământului că Domnul, el este Dumnezeu și că nu este altul!
- ⁶¹ Inima voastră să fie întru-totul cu Domnul Dumnezeuul nostru ca să mergeți după hotărârile sale și să păziți poruncile sale, așa cum este astăzi”.

Sacrificiile de la dedicarea templului

⁶² Regele și tot Israelul care era cu el au adus jertfe înaintea Domnului.

⁶³ Solomon a înjunghiat douăzeci și două de mii de boi și o sută douăzeci de mii de oi pentru jertfa de împăcare, jertfă pentru Domnul. Și a dedicat regele și toți fiii lui Israel casa Domnului.

⁶⁴ În ziua aceea, regele a consacrat interiorul curții care este înaintea templului Domnului; căci acolo a adus arderile de tot, ofrandele și grăsimile jertfelor de împăcare, pentru că altarul de bronz care este înaintea Domnului era prea mic ca să cuprindă arderile de tot, ofrandele și grăsimile jertfelor de împăcare.

⁶⁵ Solomon a celebrat în acea vreme sărbătoarea cu tot Israelul care era cu el – o adunare mare venită de la intrarea în Hamat până la râul Egiptului – înaintea Domnului Dumnezeului nostru timp de șapte zile și alte șapte zile, adică paisprezece zile.

⁶⁶ În ziua a opta, a dat drumul poporului. Ei l-au binecuvântat pe rege și s-au dus la corturile lor, veseli și cu inima bucuroasă pentru tot binele pe care-l făcuse Domnul lui David, slujitorul său, și poporului său Israel.

8.

O nouă apariție a Domnului lui Solomon

¹ Când Solomon a terminat de zidit templul Domnului, palatul regelui și tot ce a dorit să facă,

² Domnul s-a arătat lui Solomon a doua oară așa cum i se arătase la Gabaon.

³ Domnul i-a zis: „Am ascultat rugăciunea și cererea pe care le-ai făcut înaintea mea. Am sfințit casa aceasta pe care ai zidit-o ca să pun în ea numele meu pentru totdeauna, iar ochii mei și inima mea vor fi acolo în toate zilele.

⁴ Iar tu, dacă vei umbla înaintea mea cum a umblat David, tatăl tău, în integritatea inimii și în dreptate împlinind tot ceea ce ți-am poruncit și dacă vei ține hotărârile mele și judecățile mele,

⁵ voi întări tronul domniei tale peste Israel pentru totdeauna după cum i-am spus tatălui tău David: «Nu va lipsi om de pe tronul lui Israel!».

⁶ Dar dacă vă veți îndepărta de la mine, voi și fiii voștri, dacă nu veți păzi poruncile mele și hotărârile mele pe care vi le-am pus înaintea voastră, dacă veți merge și veți sluji altor dumnezei și vă veți închina lor,

⁷ îl voi nimici pe Israel din țara pe care i-am dat-o, voi îndepărta de la mine casa pe care am sfințit-o pentru numele meu și Israel va ajunge de batjocură și de dispreț printre toate popoarele.

⁸ Oricât de înaltă ar fi casa aceasta, oricine va trece pe lângă ea va rămâne încremenit, va fluiera și va spune: «Pentru ce a făcut Domnul așa acestei țări și acestei case?».

⁹ Și i se va răspunde: «Pentru că l-au părăsit pe Domnul Dumnezeul lor care i-a scos pe părinții lor din țara Egiptului, pentru că s-au atașat de alți dumnezei, s-au închinat înaintea lor și le-au slujit. De aceea a făcut Domnul să vină peste ei tot acest rău».

Schimburile lui Solomon cu Hiram

¹⁰ După douăzeci de ani Solomon a zidit cele două case: templul Domnului și palatul regelui.

¹¹ Hiram, regele din Tir, îi dăduse lui Solomon lemn de cedru și lemn de chiparos și aur, după dorința sa. Atunci regele Solomon i-a dat lui Hiram douăzeci de cetăți în țara Galileii.

¹² Hiram a ieșit din Tir să vadă cetățile pe care i le-a dat Solomon. Dar nu i-au plăcut.

¹³ Și a zis: „Ce sunt aceste cetăți pe care mi le-ai dat, fratele meu?”. Și le-a numit țara Cabul până în ziua de azi.

¹⁴ Hiram i-a trimis regelui o sută douăzeci de talanți de aur.

Muncile forțate

¹⁵ Aceasta este situația cu privire la muncile forțate pe care le-a stabilit regele Solomon ca să construiască templul Domnului și palatul său, Milo, zidul Ierusalimului, Hațor, Meghido și Ghezer.

¹⁶ Faraon, regele Egiptului, a venit și a prădat [cetatea] Ghezer: i-a dat foc, iar pe canaaneenii care locuiau în cetate i-a omorât și a dat [cetatea] ca zestre fiicei sale, soția lui Solomon.

¹⁷ Solomon a zidit Ghezerul, Bet-Horonul de Jos,

¹⁸ Baalat și Tamar, în pustiul țării,

¹⁹ toate cetățile-depozit pe care le avea Solomon, cetățile pentru care, cetățile pentru călăreți și tot ceea ce a dorit Solomon să construiască în Ierusalim, în Liban și în toate cetățile stăpânirii sale.

²⁰ Iar pe tot poporul care mai rămăsese dintre amorei, hetei, ferezei, hevei și iebusei, care nu erau dintre fiii lui Israel,

²¹ pe fiii lor care au rămas după ei în țară și pe care fiii lui Israel nu au putut să-i nimicească, Solomon i-a adus la muncile forțate până în ziua de azi.

²² Dar Solomon nu a pus ca sclavi dintre fiii lui Israel, căci ei erau oameni de luptă, slujitorii lui, căpeteniile lui, conducătorii lui, căpeteniile carelor lui și ai călăreților lui.

²³ Acestea sunt căpeteniile administratorilor care erau peste lucrarea lui Solomon: cinci sute cincizeci care supravegheau peste poporul care făcea lucrarea.

²⁴ Când fiica lui Faraon a urcat din cetatea lui David în casa ei pe care i-o construise [Solomon], atunci a construit Milo.

Slujirea de la templu

²⁵ Solomon aducea de trei ori pe an arderi de tot și jertfe de împăcare pe altarul pe care-l zidise Domnului și ardea tămâie pe cel care era înaintea Domnului. Astfel a terminat casa.

Flota lui Solomon

²⁶ Regele Solomon a făcut corăbii la Ețion-Gheber, lângă Elot, pe țărmul Mării Roșii, în ținutul Edom.

²⁷ Hiram i-a trimis cu corăbiile pe slujitorii săi marinari, care cunoșteau marea, cu slujitorii lui Solomon.

²⁸ Au mers la Ofir și au luat de acolo aur – patru sute douăzeci de talanți – și l-au adus la regele Solomon.

9.

Vizita reginei din Saba

¹ Regina din Saba a auzit de faima lui Solomon, datorată numelui Domnului, și a venit să îl încerce prin ghicitori.

² A sosit la Ierusalim cu foarte multe bogății: cu cămile care aduceau mirodenii, aur foarte mult și pietre prețioase. A venit la Solomon și i-a spus tot ceea ce avea pe inimă.

³ Solomon i-a explicat toate cuvintele sale. Nu a fost niciun cuvânt ascuns pentru rege pe care să nu i-l explice.

⁴ Regina din Saba a văzut toată înțelepciunea lui Solomon și palatul pe care îl construise,

⁵ hrana de la masa lui, locuința slujitorilor lui, ordinea slujirii sale, hainele lor, paharnicii lui și arderile de tot pe care le aducea la templul Domnului și a rămas fără suflare.

⁶ A zis regelui: „Este adevărat cuvântul pe care l-am auzit în țara mea despre lucrările tale și despre înțelepciunea ta.

⁷ Dar nu dădeam crezare cuvintelor până n-am venit și n-am văzut cu ochii mei. Iată, nu mi s-a spus nici jumătate! Tu întreci în înțelepciune și bunătate renumele pe care l-am auzit.

- ⁸ Fericiți sunt oamenii tăi și fericiți sunt slujitorii tăi care stau în fața ta mereu și ascultă înțelepciunea ta!
- ⁹ Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeuul tău căruia i-a plăcut de tine ca să te pună pe tronul lui Israel. În iubirea veșnică a Domnului pentru Israel, te-a pus rege ca să judeci și să faci dreptatea.
- ¹⁰ Ea i-a dat regelui o sută douăzeci de talanți de aur, foarte multe mirodenii și pietre prețioase. N-au mai venit niciodată atâtea mirodenii ca și cele pe care le-a dat regina din Saba regelui Solomon.
- ¹¹ Și corăbiile lui Hiram care au adus aur din Ofir, au adus din Ofir foarte mult lemn de santal și pietre prețioase.
- ¹² Regele a făcut din lemnul de santal balustrade pentru casa Domnului și pentru casa regelui, harpe și alăute pentru cântăreți. N-a mai venit de atunci lemn de santal și nu s-a mai văzut până în ziua de azi.
- ¹³ Regele Solomon i-a dat reginei din Saba tot ceea ce a dorit, tot ce a cerut în afară de ceea ce i-a dat după bunătatea sa regele Solomon. Apoi ea s-a întors și s-a dus în țara ei, ea și slujitorii ei.

Bogățiile lui Solomon

- ¹⁴ Greutatea aurului care venea la Solomon în fiecare an era de șase sute șazeci și șase de talanți de aur,
- ¹⁵ în afară de ce [venea] de la negustorii cei mari și din comerțul micilor negustori, de la toți regii Arabiei și de la guvernatorii țării.
- ¹⁶ Regele Solomon a făcut două sute de scuturi mari din aur bătut: șase sute [de sicli] de aur intra pentru fiecare scut;
- ¹⁷ trei sute de scuturi mici din aur bătut: trei mine de aur intrau pentru fiecare scut. Regele le-a pus în încăperea [numită] Pădurea Libanului.
- ¹⁸ Regele a făcut un mare tron din fildeș și l-a îmbrăcat cu aur fin.
- ¹⁹ Tronul avea șase trepte și partea de sus era rotunjită în partea din spate; erau brațe de o parte și de alta a locului unde se ședea și doi lei stăteau lângă brațe.
- ²⁰ Doisprezece lei erau pe cele șase trepte, de o parte și de alta. Nu mai era așa ceva în niciun regat.
- ²¹ Toate vasele de băut ale regelui Solomon erau din aur și toate obiectele din încăperea [numită] Pădurea Libanului erau din aur curat. Nimic nu era din argint: în zilele lui Solomon [argintul] nu avea nicio valoare.
- ²² Regele avea corăbii din Tarșiş pe mare cu corăbiile lui Hiram. O dată la trei ani veneau corăbiile din Tarșiş și aduceau aur, argint, fildeș, maimuțe și babuini.
- ²³ Regele Solomon a fost mai mare decât toți regii pământului în bogăție și înțelepciune.
- ²⁴ Toată lumea căuta [să vadă] fața lui Solomon ca să audă înțelepciunea pe care o pusese Dumnezeu în inima lui.
- ²⁵ Și fiecare își aducea darul lui: obiecte de argint și obiecte de aur, haine, arme, mirodenii, cai și catări, câte o cotă în fiecare an.
- ²⁶ Solomon a adunat care și călăreți: avea o mie patru sute de care și douăsprezece mii de călăreți pe care i-a pus în cetățile pentru care și pe lângă rege la Ierusalim.
- ²⁷ Regele a făcut ca argintul să fie atât de mult în Ierusalim ca pietrele și cedri ca sicomorii care sunt în Șefelah.
- ²⁸ Caii pe care îi avea Solomon proveneau din Egipt și din Qewe. Negustorii regelui îi cumpărau din Qewe pe un preț:
- ²⁹ un car se aducea din Egipt cu șase sute de [sicli] de argint, iar un cal cu o sută cincizeci. Tot așa se aduceau prin ei cai pentru regii hetei și pentru regii din Aram.

10.

Păcatul lui Solomon

- ¹ Regele Solomon a iubit multe femei străine, pe lângă fiica lui Faraon: din Moab, din Amon, din Edom, sidoniene și hetee

² care erau din neamurile despre care Domnul le zisese fiilor lui Israel: „Să nu intrați la ele și nici ele să nu intre la voi ca să nu vă plece inimile spre dumnezeii lor!”. De ele s-a alipit Solomon din iubire.

³ A avut de soții șapte sute de principese și trei sute de concubine, iar soțiile lui i-au corupt inima.

⁴ Când a îmbătrânit Solomon, soțiile i-au înclinat inima spre alți dumnezei. Inima nu i-a fost întru-totul cu Domnul Dumnezeul său, așa cum fusese inima lui David, tatăl său.

⁵ Solomon s-a dus după Astarte, zeița sidonienilor și după Milcom, zeul abominabil al celor din Amon.

⁶ Solomon a făcut ceea ce este rău înaintea Domnului și nu l-a urmat întru-totul pe Domnul ca David, tatăl său.

⁷ Atunci Solomon a zidit pe muntele din fața Ierusalimului o înălțime pentru Chemoș, zeul abominabil al celor din Moab, și pentru Moloc, zeul abominabil al fiilor lui Amon.

⁸ Așa a făcut pentru toate soțiile lui străine care aduceau tămâie și jertfe dumnezeilor lor.

⁹ Domnul s-a mâniat pe Solomon pentru că își abătuse inima de la Domnul Dumnezeul lui Israel care i se arătase de două ori

¹⁰ și îi poruncise să nu meargă după alți dumnezei. Însă [Solomon] n-a păzit porunca Domnului.

¹¹ Domnul i-a zis lui Solomon: „Fiindcă ai făcut așa și n-ai păzit alianța mea și hotărârile pe care ți le-am poruncit, voi smulge de la tine domnia și o voi da slujitorului tău.

¹² Dar nu o voi face în zilele tale, de dragul lui David, tatăl tău, ci din mâna fiului tău o voi smulge.

¹³ Însă nu voi smulge toată domnia, ci voi da un trib fiului tău, de dragul lui David, slujitorul meu, și de dragul Ierusalimului pe care l-am ales.

Dușmanii exteriori ai lui Solomon

¹⁴ Domnul a ridicat un adversar lui Solomon: pe Hadad, din Edom. El era din descendența regelui din Edom.

¹⁵ Când David era în Edom, Ioab, căpetenia armatei, când a urcat să-i îngroape pe cei uciși, i-a omorât pe toți cei de parte bărbătească din Edom.

¹⁶ Șase luni au stat acolo Ioab și tot Israelul până când i-a nimicit pe toți cei de parte bărbătească din Edom.

¹⁷ Atunci Hadad a fugit cu niște oameni din Edom, slujitori ai tatălui său, și au mers în Egipt. Hadad era încă un copil mic.

¹⁸ Au plecat din Madian, s-au dus la Paran, au luat cu ei niște oameni din Paran și au ajuns în Egipt la Faraon, regele Egiptului, care le-a dat casă și hrană; de asemenea, le-a dat și pământ.

¹⁹ Hadad a aflat multă bunăvoință înaintea lui Faraon. El i-a dat-o de soție pe sora soției sale, sora lui Tafnes, regina.

²⁰ Sora lui Tafnes i-a născut un fiu, pe Ghenubat. Tafnes l-a crescut în casa lui Faraon și Ghenubat a fost în casa lui Faraon în mijlocul fiilor lui Faraon.

²¹ Hadad a auzit în Egipt că David a adormit cu părinții lui și că Ioab, căpetenia armatei, a murit. Hadad i-a zis lui Faraon: „Dă-mi drumul ca să merg în țara mea!”.

²² Faraon i-a zis: „Ce-ți lipsește la mine căci, iată, cauți să mergi în țara ta?”. El a răspuns: „Nimic, dar dă-mi drumul să merg!”.

²³ Dumnezeu a ridicat un [alt] adversar lui [Solomon]: pe Rezon, fiul lui Eliada, care fugise de la stăpânul său Hadadezer, regele din Țoba.

²⁴ A adunat niște oameni cu el și a devenit capul cetei când i-a ucis David [pe cei din Țoba]. Iar ei au mers la Damasc, au locuit acolo și au domnit peste Damasc.

²⁵ El a fost adversar al lui Israel în toate zilele lui Solomon, pe lângă răul pe care Hadad l-a făcut: el îl ura pe Israel și a domnit în Aram.

Revolta lui Ieroboam

- ²⁶ Ieroboam, fiul lui Nebat, din Efraim, din Țereda, slujitor al lui Solomon – numele mamei lui era Țerua, o femeie văduvă – și-a ridicat mâna împotriva regelui.
- ²⁷ Iată cum și-a ridicat mâna împotriva regelui! Solomon construia Milo și închidea crăpătura din cetatea lui David, tatăl său.
- ²⁸ Ieroboam era un om puternic și viteaz. Solomon a văzut că tânărul era muncitor și l-a pus peste toată lucrarea casei lui Iosif.
- ²⁹ În acel timp, Ieroboam a ieșit din Ierusalim și l-a întâlnit pe drum Ahia, profetul din Șilo, care era îmbrăcat cu o mantie nouă. Erau numai ei amândoi pe câmp.
- ³⁰ Ahia a apucat haina nouă pe care o avea pe el și a rupt-o în douăsprezece bucăți.
- ³¹ I-a zis lui Ieroboam: „Ia-ți zece bucăți! Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel: «Iată, voi smulge domnia din mâna lui Solomon și ție îți voi da zece triburi.
- ³² Dar un trib va fi al lui, de dragul slujitorului meu David și de dragul Ierusalimului, cetatea pe care am ales-o dintre toate triburile lui Israel.
- ³³ Deoarece m-au părăsit și s-au închinat înaintea Astartei, zeita celor din Sidon, înaintea lui Chemoș, dumnezeul din Moab, și înaintea lui Milcom, dumnezeul fiilor lui Amon, și deoarece nu au umblat pe căile mele făcând ce este drept înaintea mea și [păzind] hotărârile și legile mele, cum a făcut David, tatăl lui.
- ³⁴ Dar nu voi lua toată domnia din mâna lui, căci l-am pus căpetenie în toate zilele vieții lui, de dragul slujitorului meu David pe care l-am ales și care a păzit poruncile și hotărârile mele.
- ³⁵ Dar voi lua domnia din mâna fiului său și ție îți voi da zece triburi.
- ³⁶ Fiului său îi voi da un trib ca să fie candela lui David, slujitorul meu, în toate zilele înaintea mea la Ierusalim, cetatea pe care am ales-o pentru mine ca să pun acolo numele meu.
- ³⁷ Pe tine te voi lua, vei domni peste tot ce-ți va dori sufletul și vei fi rege peste Israel.
- ³⁸ Dacă vei asculta tot ce-ți voi porunci, dacă vei umbla pe căile mele făcând ceea ce este drept în ochii mei și păzind hotărârile și poruncile mele, cum a făcut David, slujitorul meu, voi fi cu tine și-ți voi construi o casă trainică, așa cum i-am construit lui David, iar ție îți voi da Israelul.
- ³⁹ Voi umili prin aceasta descendența lui David, dar nu pentru totdeauna»”.
- ⁴⁰ Solomon a căutat să-l omoare pe Ieroboam. Dar Ieroboam s-a ridicat și a fugit în Egipt la Șişac, regele Egiptului. A locuit în Egipt până la moartea lui Solomon.

Concluzia domniei lui Solomon

- ⁴¹ Celelalte fapte ale lui Solomon, tot ce a făcut el și înțelepciunea lui, nu sunt oare scrise în *Cartea Faptelor lui Solomon*?
- ⁴² Zilele în care Solomon a domnit la Ierusalim peste tot Israelul au fost de patruzeci de ani.
- ⁴³ Solomon a adormit cu părinții lui și a fost îngropat în cetatea lui David, tatăl său. Iar în locul lui a domnit Roboam, fiul său.

11.

SCHISMA POLITICĂ ȘI RELIGIOASĂ

Adunarea de la Sihem

- ¹ Roboam a mers la Sihem căci tot Israelul venise la Sihem să-l facă rege.
- ² Ieroboam, fiul lui Nebat, a auzit – el era încă în Egipt, căci fugise din fața regelui Solomon și a locuit Ieroboam în Egipt.

- ³ Au trimis să-l cheme, iar Ieroboam și toată adunarea lui Israel au venit și i-au vorbit lui Roboam:
- ⁴ „Tatăl tău ne-a îngreunat jugul; acum tu ușurează această sclavie grea a tatălui tău și jugul lui cel greu pe care l-a pus peste noi și îți vom sluji”.
- ⁵ El le-a zis: „Mergeți și întoarceți-vă la mine peste trei zile!”. Iar poporul a plecat.
- ⁶ Regele Roboam s-a sfătuit cu bătrânii care fuseseră lângă tatăl său Solomon când trăia, și a zis: „Cum mă sfătuiți să răspund acestui popor?”.
- ⁷ Ei i-au răspuns: „Dacă astăzi te vei arăta slujitor pentru popor și vei sluji poporul, le vei răspunde și le vei spune cuvinte frumoase, atunci ei vor fi slujitorii tăi în toate zilele”.
- ⁸ Dar Roboam nu a ținut cont de sfatul pe care i l-au dat bătrânii și s-a sfătuit cu tinerii care crescuseră cu el și care stăteau în fața lui.
- ⁹ El a zis: „Ce mă sfătuiți să răspund acestui popor care îmi spune: «Ușurează jugul pe care tatăl tău l-a pus peste noi!»?”.
- ¹⁰ Tinerii care crescuseră cu el i-au zis: „Așa să spui acestui popor care ți-a spus: «Tatăl tău a îngreunat jugul nostru, iar tu ușurează-l de deasupra noastră!», așa să le spui: «Degetul meu mic este mai gros decât coapsele tatălui meu»”.
- ¹¹ Acum, tatăl meu a pus peste voi un jug greu, însă eu voi adăuga la jugul vostru; tatăl meu v-a bătut cu bice, eu însă vă voi bate cu scorpioni”.
- ¹² Ieroboam și tot poporul au venit la Roboam a treia zi, după cum zisese regele: „Întoarceți-vă la mine peste trei zile!”.
- ¹³ Regele a răspuns dur poporului. Nu a ținut cont de sfatul pe care i l-au dat bătrânii,
- ¹⁴ și le-a vorbit după sfatul tinerilor: „Tatăl meu v-a îngreunat jugul, eu însă voi adăuga la jugul vostru; tatăl meu v-a bătut cu bice, eu însă vă voi bate cu scorpioni”.
- ¹⁵ Dar regele nu a ascultat de popor căci a fost orânduit de Domnul ca să se împlinească cuvântul său pe care i l-a spus lui Ieroboam, fiul lui Nebat, prin Ahia, din Șilo.
- ¹⁶ Tot Israelul a văzut că regele nu-i ascultă. Poporul a replicat regelui:
„Ce parte avem noi cu David?
Nu avem moștenire cu fiul lui Iese!
La corturile tale, Israele!
Acum, vezi-ți de casa ta, David!”.
- Și Israel a plecat la corturile sale.
- ¹⁷ Peste fiii lui Israel care locuiau în cetățile lui Iuda a domnit Roboam.
- ¹⁸ Regele Roboam l-a trimis la ei pe Adoram care era [responsabil] peste muncile forțate. Dar tot Israelul l-a ucis pe Adoram cu pietre și a murit. Iar regele Roboam s-a grăbit să urce într-un car ca să fugă la Ierusalim.
- ¹⁹ Astfel s-a despărțit Israel de casa lui David până în ziua de azi.

Schisma politică

- ²⁰ Când tot Israelul a auzit că Ieroboam s-a întors, au trimis să-l cheme în adunare și l-au făcut rege peste tot Israelul. După casa lui David nu a mai mers decât tribul lui Iuda.
- ²¹ Roboam a venit la Ierusalim și a adunat toată casa lui Iuda și tribul lui Beniamin – o sută optzeci de mii de viteji, buni de război – ca să lupte împotriva casei lui Israel și să aducă înapoi domnia la Roboam, fiul lui Solomon.
- ²² Dar cuvântul lui Dumnezeu a fost către Șemaia, omul lui Dumnezeu:
- ²³ „Vorbește-i lui Roboam, fiul lui Solomon, regele lui Iuda, și întregii case a lui Iuda și a lui Beniamin și restului poporului:
- ²⁴ «Așa vorbește Domnul: «Nu urcați și nu luptați împotriva fraților voștri, fiii lui Israel! Fiecare dintre voi să se întoarcă la casa lui, căci de la mine a fost lucrul acesta» »”. Ei au ascultat de cuvântul Domnului și s-au întors acasă, după cuvântul Domnului.
- ²⁵ Ieroboam a zidit [cetatea] Sihem pe muntele lui Efraim și a locuit acolo. A ieșit de acolo și a zidit [cetatea] Penuel.

Schisma religioasă

²⁶ Ieroboam și-a zis în inima sa: „Acum s-ar putea întoarce domnia la casa lui David.

²⁷ Dacă poporul acesta va urca să aducă jertfe în casa Domnului la Ierusalim, se va întoarce inima acestui popor către stăpânul lor, către Roboam, regele lui Iuda; pe mine mă vor ucide și se vor întoarce la Roboam, regele lui Iuda”.

²⁸ Regele s-a sfătuit și a făcut doi viței de aur și le-a zis: „Destul pentru voi cât ați urcat la Ierusalim! Iată-l pe dumnezeul tău, Israel, cel care te-a scos din țara Egiptului!”.

²⁹ L-a pus pe unul la Betel, iar pe celălalt l-a pus la Dan.

³⁰ Lucrul acesta a fost spre păcat: poporul se ducea înaintea unui [vițel] până la Dan.

³¹ A făcut un sanctuar pe înălțimi și a pus preoți din tot poporul care nu erau dintre fiii lui Levi.

³² Ieroboam a instituit o sărbătoare în luna a opta, în ziua a cincisprezecea a lunii, ca sărbătoarea care era în Iuda, și a adus jertfe pe altar. Așa a făcut la Betel ca să aducă jertfe pentru vițeei pe care îi făcuse; i-a pus în Betel pe preoții înălțimilor pe care îi făcuse.

³³ A adus jertfe pe altarul pe care-l făcuse la Betel în ziua a cincisprezecea a lunii a opta, în luna pe care o alesese de unul singur: a adus jertfe pe altar arzând tămâie.

12.

Distrugerea altarului din Betel

¹ Iată, un om al lui Dumnezeu a venit din Iuda la Betel, la cuvântul Domnului, iar Ieroboam stătea lângă altar ca să ardă tămâie.

² El a strigat împotriva altarului, la cuvântul Domnului, și a zis: „Altare! Altare! Așa vorbește Domnul: «Iată, se va naște un fiu din casa lui David al cărui nume va fi Iosia; el îi va aduce jertfe deasupra ta pe preoții înălțimilor care ard tămâie pe tine și oase de oameni vor arde deasupra ta!»”.

³ În ziua aceea a dat un semn, zicând: „Acesta este semnul că Domnul a vorbit: iată, altarul se va despica și cenușa de pe el se va vărsa”.

⁴ Când regele a auzit cuvântul pe care-l strigase omul lui Dumnezeu împotriva altarului din Betel, a întins mâna de deasupra altarului, zicând: „Prindeți-l!”. Și mâna pe care o întinsese Ieroboam împotriva lui, s-a uscat și n-a putut să și-o retragă.

⁵ Altarul s-a despica și cenușa de pe el s-a vărsat, după semnul pe care-l dăduse omul lui Dumnezeu, la cuvântul Domnului.

⁶ Regele i-a zis omului lui Dumnezeu: „Roagă-te Domnului Dumnezeului tău și cere-i să-mi pot trage mâna înapoi!”. Omul lui Dumnezeu s-a rugat Domnului și regele a putut să-și tragă înapoi mâna și ea a fost ca mai înainte.

⁷ Regele a zis omului lui Dumnezeu: „Intră cu mine în casă ca să te întărești și-ți voi da un dar!”.

⁸ Omul lui Dumnezeu i-a zis regelui: „Chiar dacă mi-ai da jumătate din casa ta, nu aș intra cu tine, nu voi mânca pâine și nu voi bea apă în locul acesta.

⁹ Căci așa mi-a poruncit Domnul: „Să nu mănânci pâine, nici să nu bei apă și să nu te întorci pe drumul pe care ai mers!”.

¹⁰ El a mers pe un alt drum și nu s-a întors pe drumul pe care venise la Betel.

Omul lui Dumnezeu și profetul

¹¹ Era un profet bătrân care locuia la Betel. Fiul său a venit și i-a povestit toate lucrurile pe care le făcuse omul lui Dumnezeu la Betel în ziua [aceea] precum și cuvintele pe care i le spusese regelui le-a povestit tatălui său.

- ¹² Tatăl lor le-a zis: „Pe ce drum a plecat?”. Fiii săi au văzut drumul pe care a plecat omul lui Dumnezeu care venise din Iuda.
- ¹³ El le-a zis fiilor săi: „Puneți-mi șaua pe măgar!”. I-au pus șaua pe măgar și a încălecat pe el.
- ¹⁴ S-a dus după omul lui Dumnezeu și l-a găsit stând sub stejar. Și i-a zis: „Tu ești omul lui Dumnezeu care a venit din Iuda?”. El a răspuns: „Da, eu!”.
- ¹⁵ El i-a zis: „Vino cu mine acasă și mănâncă pâine!”.
- ¹⁶ Dar el i-a răspuns: „Nu pot să mă întorc cu tine, nici să intru la tine. Nu voi mânca pâine și nici nu voi bea apă cu tine în locul acesta.
- ¹⁷ Căci a fost un cuvânt al Domnului către mine: «Să nu mănânci pâine, nici să nu bei apă acolo! Să nu te întorci pe drumul pe care vei merge!»”.
- ¹⁸ Dar el i-a zis: „Și eu sunt profet ca tine; un înger mi-a vorbit din partea Domnului și mi-a zis: «Adu-l acasă cu tine ca să mănânce pâine și să bea apă!»”. Însă îl mințea.
- ¹⁹ S-a întors cu el, a mâncat pâine în casa lui și a băut apă.
- ²⁰ Pe când stăteau ei la masă, cuvântul Domnului a fost către profetul care-l adusese înapoi.
- ²¹ Și a strigat către omul lui Dumnezeu care venise din Iuda: „Așa vorbește Domnul: «Pentru că ai nesocotit cuvântul Domnului și n-ai păzit porunca pe care ți-a dat-o Domnul Dumnezeul tău,
- ²² pentru că te-ai întors, ai mâncat pâine și ai băut apă în locul despre care îți spusese: «Să nu mănânci pâine și să nu bei apă acolo», trupul tău mort nu va intra în mormântul părinților tăi!”.
- ²³ După ce a mâncat pâine și a băut apă, au pus șaua pe măgar pentru profetul care îl adusese înapoi.
- ²⁴ [Omul lui Dumnezeu] a plecat și a fost întâlnit pe drum de un leu care l-a omorât. Trupul lui mort era întins pe drum; măgarul a rămas lângă el, iar leul stătea și el lângă cadavru.
- ²⁵ Niște oameni care treceau pe acolo au văzut trupul mort întins pe drum și leul stând lângă cadavru. Au mers și au spus în cetatea în care locuia profetul cel bătrân.
- ²⁶ Profetul care îl întorsese din drum a auzit și a zis: „Este omul lui Dumnezeu care a nesocotit cuvântul Domnului. Domnul l-a dat leului care l-a sfâșiat și l-a omorât, după cuvântul pe care Domnul i-l spusese”.
- ²⁷ Apoi le-a spus fiilor săi: „Puneți-mi șaua pe măgar”. Iar ei au pus șaua.
- ²⁸ El a plecat și a găsit cadavrul întins pe drum, iar leul și măgarul stăteau lângă cadavru. Leul nu mâncase cadavrul și nu sfâșiasse măgarul.
- ²⁹ Profetul a ridicat trupul omului lui Dumnezeu, l-a pus pe măgar și l-a dus înapoi. Apoi a venit în cetatea profetului celui bătrân ca să-l jelească și să îl îngroape.
- ³⁰ I-a pus trupul în mormânt și l-au jelit, [zicând]: „Vai, fratele meu!”.
- ³¹ După ce l-a îngropat, le-a zis fiilor săi: „Când voi muri, să mă îngropați în mormântul în care este îngropat omul lui Dumnezeu; să-mi puneți oasele lângă oasele lui!”.
- ³² Căci se va realiza cuvântul pe care l-a strigat el din partea Domnului împotriva altarului din Betel și împotriva tuturor templelor de pe înălțimi din cetățile Samariei”.
- ³³ După aceasta, Ieroboam nu s-a întors de pe calea lui cea rea. A pus iarăși preoți pentru înălțimi, luați din tot poporul: pe oricine dorea, îl consacra preot al înălțimilor.
- ³⁴ Lucrul acesta a fost spre păcat pentru casa lui Ieroboam ca [Domnul] să o șteargă și să o nimicească de pe fața pământului.

13.

Domnia lui Ieroboam în Regatul de Nord (931-910 î.C.)

¹ În vremea aceea, s-a îmbolnăvit Abia, fiul lui Ieroboam.

² Ieroboam i-a zis soției sale: „Ridică-te, te rog, și schimbă-ți hainele ca să nu se știe că ești soția lui Ieroboam și du-te la Șilo! Iată, acolo este Ahia, profetul; el mi-a spus că voi fi rege peste poporul acesta.

- ³ Ia cu tine zece pâini, turte și un vas cu miere și mergi la el, iar el îți va spune ce va fi cu copilul”.
- ⁴ Soția lui Ieroboam a făcut așa: s-a ridicat, s-a dus la Șilo și a intrat în casa lui Ahia. Ahia nu putea să vadă căci ochii îi slăbiseră de bătrânețe.
- ⁵ Domnul îi spusese lui Ahia: „Soția lui Ieroboam va veni să te întrebe despre fiul ei, pentru că este bolnav. Să vorbești așa și așa! Când va veni ea, se va da drept alta”.
- ⁶ Când a auzit Ahia zgomotul pașilor ei când ea intra pe ușă, a zis: „Intră, soție a lui Ieroboam! Pentru ce te dai drept alta? Sunt trimis [să-ți spun lucruri] grele.
- ⁷ Mergi și spune-i lui Ieroboam: «Așa vorbește Domnul Dumnezeuul lui Israel: <Te-am ridicat din mijlocul poporului, te-am pus căpetenie peste poporul meu Israel,
- ⁸ am smuls domnia de la casa lui David și ți-am dat-o ție; dar nu ai fost ca slujitorul meu David care a păzit poruncile mele și m-a urmat cu toată inima lui făcând numai ce este drept înaintea ochilor mei.
- ⁹ Ai făcut mai rău decât toți cei care au fost înaintea ta: te-ai dus să-ți faci alți dumnezei și chipuri turnate ca să mă mâinii și m-ai dat la spatele tău.
- ¹⁰ De aceea, eu voi face să vină răul peste casa lui Ieroboam, voi nimici orice parte bărbătească a lui Ieroboam, fie legat, fie liber în Israel și voi mătura casa lui Ieroboam cum se mătură gunoiul până se duce tot.
- ¹¹ Cel care va muri [din casa lui] Ieroboam în cetate, va fi mâncat de câini, iar cel ce va muri pe câmp va fi mâncat de păsările cerului. Căci Domnul a vorbit».
- ¹² Tu, ridică-te și mergi acasă! Când picioarele tale vor ajunge în cetate, copilul va muri.
- ¹³ Tot Israelul îl va jeli și-l vor îngropa; căci el este singurul [din casa lui] Ieroboam care va fi înmormântat, pentru că numai în el, din casa lui Ieroboam, s-a găsit ceva bun pentru Domnul Dumnezeuul lui Israel.
- ¹⁴ Domnul va ridica peste Israel un rege care va nimici casa lui Ieroboam în ziua aceea. Ba chiar acum!
- ¹⁵ Domnul îl va lovi pe Israel și va fi ca trestia care se clatină în apă. Îl va dezrădăcina pe Israel din această țară bună pe care a dat-o părinților lor și-i va împrăștiă dincolo de Râu pentru că și-au făcut Așere, mâniindu-l pe Domnul.
- ¹⁶ Îl va abandona pe Israel din cauza păcatelor pe care le-a făcut Ieroboam și pentru că l-a făcut pe Israel să păcătuiască»”.
- ¹⁷ Soția lui Ieroboam s-a ridicat, a plecat și a venit la Tirța. Când a ajuns la pragul casei, copilul a murit.
- ¹⁸ L-au îngropat și l-a jelit tot Israelul, după cuvântul Domnului pe care-l spusese prin slujitorul său Ahia, profetul.
- ¹⁹ Celelalte fapte ale lui Ieroboam, cum a luptat și cum a domnit, sunt scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Israel*.
- ²⁰ Zilele în care Ieroboam a domnit au fost de douăzeci și doi de ani. Apoi a adormit cu părinții săi; și a domnit Nadab, fiul său, în locul lui.

Domnia lui Roboam (931-913 î.C.)

- ²¹ Roboam, fiul lui Solomon, a domnit în Iuda. Avea patruzeci și unu de ani când a devenit rege și a domnit șaptesprezece ani la Ierusalim, cetatea pe care o alesese Domnul dintre toate triburile lui Israel ca să-și pună numele în ea. Numele mamei lui era Naama din Amon.
- ²² Iuda a făcut ceea ce este rău înaintea Domnului și au provocat gelozia lui prin păcatele pe care le-au săvârșit mai mult decât o făcuseră părinții lor.
- ²³ Și-au construit și ei înălțimi, stâlpi și Așere pe toate colinele înalte și sub orice copac verde.
- ²⁴ Erau și desfrânați în țară. Au făcut după toate lucrurile abominabile ale neamurilor pe care le alungase Domnul dinaintea fiilor lui Israel.
- ²⁵ În al cincilea an al regelui Roboam, Șișac, regele Egiptului, a urcat împotriva Ierusalimului.
- ²⁶ A luat vistieriile casei Domnului și vistieriile casei regelui: a luat tot. A luat toate scuturile de aur pe care le făcuse Solomon.

²⁷ Regele Roboam a făcut în locul lor scuturi de bronz și le-a încredințat în mâna căpeteniilor alergătorilor care păzeau intrarea casei regelui.

²⁸ Ori de câte ori regele mergea la casa Domnului, alergătorii le purtau; apoi le duceau înapoi în camera alergătorilor.

²⁹ Celelalte fapte ale lui Roboam, tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în *Cartea Cronicilor Regilor lui Iuda*?

³⁰ Totdeauna a fost război între Roboam și Ieroboam.

³¹ Roboam a adormit cu părinții lui și a fost îngropat cu părinții lui în cetatea lui David. Numele mamei lui era Naama din Amon. Și a domnit Abiam, fiul său, în locul lui.

14.

Domnia lui Abiam în regatul lui Iuda (913-911 î.C.)

¹ În al optsprezecelea an al regelui Ieroboam, fiul lui Nebat, a domnit peste Iuda Abiam.

² A domnit trei ani la Ierusalim. Numele mamei lui era Maaca, fiica lui Absalom.

³ El l-a imitat în toate păcatele pe care le-a făcut tatăl său înaintea lui; inima nu i-a fost întru-totul cu Domnul cum a fost inima lui David, tatăl său.

⁴ Dar, de dragul lui David, Domnul Dumnezeuul lui i-a dat o candelă la Ierusalim ridicându-l pe fiul său după el și întărind Ierusalimul.

⁵ Căci David făcuse ce este drept în ochii Domnului și nu se îndepărtase de la nimic din ce îi poruncise în toate zilele vieții sale, în afară de situația cu Urie, heteul.

⁶ A fost luptă între Roboam și Ieroboam în toate zilele vieții sale.

⁷ Celelalte fapte ale lui Abiam și tot ce a făcut el, nu sunt oare scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Iuda*? Și a fost luptă între Abiam și Ieroboam.

⁸ Abiam a adormit cu părinții lui și l-au îngropat în cetatea lui David. Și a domnit Asa, fiul lui, în locul său.

Domnia lui Asa în Iuda (911-870 î.C.)

⁹ În anul al douăzecilea al lui Ieroboam, regele lui Israel, a domnit Asa ca rege peste Iuda.

¹⁰ El a domnit patruzeci și unu de ani la Ierusalim. Numele mamei lui era Maaca, fiica lui Absalom.

¹¹ Asa a făcut ceea ce este drept în ochii Domnului, ca David, tatăl său.

¹² I-a îndepărtat pe homosexuali din țară și a înlăturat idolii pe care-i făcuseră părinții lui.

¹³ Chiar pe mama sa Maaca a îndepărtat-o să mai fie regină pentru că făcuse un idol pentru Așera. Asa i-a nimicit idolul și l-a ars în torentul Cedron.

¹⁴ Dar înălțimile nu le-a înlăturat. Totuși, inima lui Asa a fost întru-totul cu Domnul în toate zilele [vieții] lui.

¹⁵ El a dus lucrurile sfinte ale tatălui său și lucrurile sfinte ale sale în casa Domnului: argint, aur și obiecte.

¹⁶ A fost luptă între Asa și Baeșa, regele lui Israel, în toate zilele [vieții] lor.

¹⁷ Baeșa, regele lui Israel, a urcat împotriva lui Iuda și a construit Rama ca să nu lase [pe nimeni] să iasă și să intre la Asa, regele lui Iuda.

¹⁸ Asa a luat tot argintul și tot aurul care rămăseseră în vistieriile casei Domnului și vistieriile casei regelui, le-a pus în mâinile slujitorilor lui și i-a trimis la Ben-Hadad, fiul lui Tabrimon, fiul lui Hezion, regele lui Aram care locuia la Damasc, să-i spună:

¹⁹ „Să fie o alianță între mine și tine, ca între tatăl meu și tatăl tău. Iată, îți trimit un dar de argint și de aur. Hai, rupe alianța ta cu Baeșa, regele lui Israel, ca să plece de la mine!”.

²⁰ Ben-Hadad l-a ascultat pe regele Asa; a trimis căpeteniile vitejilor pe care îi avea împotriva cetăților lui Israel. Ei au lovit [cetățile] Iion, Dan, Abel-Bet-Maaca, tot Chinerotul și tot ținutul lui Neftali.

²¹ Când a auzit Baeșa [lucrul acesta], a încetat să mai construiască Rama și s-a întors la Tirța.

²² Regele Asa a chemat întregul Iuda – nimeni exclus – și au luat pietrele din Rama și lemnul din ea pe care le utilizase Baeșa. Regele Asa a construit cu ele Gheba din Beniamin și Mițpa.

²³ Toate celelalte fapte ale lui Asa, toată vitejia lui, tot ce a făcut și cetățile pe care le-a zidit, nu sunt ele scrise oare în *Cartea Cronicilor Regilor lui Iuda*? Totuși, în timpul bătrâneții sale s-a îmbolnăvit la picioare.

²⁴ Asa a adormit cu părinții lui și a fost îngropat cu părinții lui în cetatea lui David, tatăl său. Și a domnit Iosafat, fiul său, în locul lui.

Domnia lui Nadab în Israel (910-909 î.C.)

²⁵ Nadab, fiul lui Ieroboam, a domnit peste Israel în al doilea an al lui Asa, regele lui Iuda. El a domnit peste Israel doi ani.

²⁶ El a făcut ce este rău în ochii Domnului și a umblat pe calea tatălui său, în păcatul prin care l-a făcut pe Israel să păcătuiască.

²⁷ Baeșa, fiul lui Ahia, din casa lui Isahar, a conspirat împotriva lui. Baeșa l-a lovit la Ghibeton – care era al filistenilor – când Nadab și tot Israelul asediau [cetatea] Ghibeton.

²⁸ Baeșa l-a omorât [pe Nadab] în al treilea an al lui Asa, regele lui Iuda, și a domnit în locul lui.

²⁹ Când a ajuns rege, a lovit toată casa lui Ieroboam și n-a lăsat să scape nimeni din [casa lui] Ieroboam, ci a nimicit totul după cuvântul pe care-l spusese Domnul prin slujitorul său Ahia din Șilo,

³⁰ din cauza păcatelor pe care le făcuse Ieroboam și în care îl făcuse pe Israel să păcătuiască, din cauza mâniei cu care îl mâniase pe Domnul Dumnezeuul lui Israel.

³¹ Celelalte fapte ale lui Nadab, tot ce a făcut el, nu sunt el scrise oare în *Cartea Cronicilor Regilor lui Israel*?

³² Între Asa și Baeșa, regele lui Israel, a fost luptă tot timpul [vieții] lor.

Domnia lui Baeșa în Israel (909-886 î.C.)

³³ În al treilea an al lui Asa, regele lui Iuda, a domnit Baeșa, fiul lui Ahia, peste tot Israelul la Tirța. A domnit douăzeci și patru de ani.

³⁴ El a făcut ceea ce este rău înaintea Domnului și a umblat pe calea lui Ieroboam, în păcatul prin care l-a făcut pe Israel să păcătuiască.

15.

¹ Cuvântul Domnului i-a fost [adresat] lui Iehu, fiul lui Hanani, împotriva lui Baeșa:

² „Eu te-am ridicat din praf și te-am pus conducător peste poporul meu Israel. Dar tu ai mers pe calea lui Ieroboam și l-ai făcut pe poporul meu Israel să păcătuiască, mâniindu-mă prin păcatele lor.

³ Iată, voi mătura după Baeșa și după casa lui și voi face casa ta ca și casa lui Ieroboam, fiul lui Nebat.

⁴ «Cel care va muri [din casa lui] Baeșa în cetate, va fi mâncat de câini, iar cel ce va muri pe câmp va fi mâncat de păsările cerului»”.

⁵ Celelalte fapte ale lui Baeșa, ce a făcut el, vitejia lui, nu sunt scrise oare în *Cartea Cronicilor Regilor lui Israel*?

⁶ Baeșa a adormit cu părinții săi și a fost îngropat la Tirța. Și a domnit Ela, fiul său, în locul lui.

⁷ Cuvântul Domnului a fost și prin profetul Iehu, fiul lui Hanani, profetul, către Baeșa și către casa lui din cauza întregului rău pe care-l făcuse în ochii Domnului, mâniindu-l prin lucrarea mâinilor sale ca să fie ca și casa lui Ieroboam și pentru că o lovise.

Domnia lui Ela peste Israel (886-885 î.C.)

⁸ În al douăzeci și șaselea an al lui Asa, regele lui Iuda, a domnit Ela, fiul lui Baeșa peste Israel la Tirța timp de doi ani.

⁹ Slujitorul său Zimri, care era [responsabil] peste jumătate din carele lui, a conspirat împotriva lui. [Ela] era la Tirța bând și îmbătându-se în casa lui Arța, care era [responsabil] peste casa [regelui] la Tirța.

¹⁰ Zimri a venit, l-a lovit și l-a ucis în al douăzeci și șaptelea an al lui Asa, regele lui Iuda și a domnit el în locul lui.

¹¹ Când a devenit rege și s-a așezat pe tronul lui, a lovit toată casa lui Baeșa și nu a lăsat pe nimeni de parte bărbătească: nici dintre rude, nici dintre prieteni.

¹² Zimri a nimicit toată casa lui Baeșa – după cuvântul pe care-l spusese Domnul lui Baeșa prin profetul Iehu –

¹³ pentru toate păcatele pe care le săvârșise Baeșa și fiul său Ela și pentru că îl făcuse pe Israel să păcătuiască, mâniindu-l pe Domnul Dumnezeu lui Israel prin deșertăciunile lor.

¹⁴ Celelalte fapte ale lui Ela, ce a făcut el, nu sunt scrise oare în *Cartea Cronicilor Regilor lui Israel*?

Domnia lui Zimri peste Israel (885 î.C.)

¹⁵ În al douăzeci și șaptelea an al lui Asa, regele lui Iuda, a domnit Zimri la Tirța [timp de] șapte zile. Poporul își fixase tabăra împotriva [cetății] Ghibeton care era a filistenilor.

¹⁶ Poporul care era în tabără a auzit zicându-se: „Zimri a conspirat și chiar l-a lovit pe rege”. În ziua aceea, în tabără, tot poporul l-a făcut rege peste Israel pe Omri, căpetenia armatei.

¹⁷ Omri și tot Israelul care era cu el au urcat de la Ghibeton și au asediat Tirța.

¹⁸ Când a văzut Zimri că cetatea fusese capturată, a venit la fortăreața casei regelui, a dat foc casei regelui peste el și a murit;

¹⁹ [aceasta] din cauza păcatelor pe care le săvârșise, făcând ceea ce este rău în ochii Domnului, umblând pe calea lui Ieroboam și săvârșind păcatul prin care l-a făcut pe Israel să păcătuiască.

²⁰ Celelalte fapte ale lui Zimri și conspirația pe care a făcut-o, nu sunt scrise oare în *Cartea Cronicilor Regilor lui Israel*?

²¹ Atunci poporul lui Israel s-a împărțit în două: jumătate din popor era după Tibni, fiul lui Ghinat, [voind] să-l facă rege, iar jumătate era după Omri.

²² Cei care îl urmau pe Omri au fost mai puternici decât cei care îl urmau pe Tibni, fiul lui Ghinat. Tibni a murit, iar Omri a devenit rege.

Domnia lui Omri peste Israel (885-874 î.C.)

²³ În al treizeci și unulea an al lui Asa, regele lui Iuda, a domnit Omri peste Israel timp de doisprezece ani. La Tirța a domnit șase ani.

²⁴ A cumpărat muntele Samariei de la Șemer cu doi talanți de argint. A construit [cetatea] de pe munte și a dat numele cetății după numele lui Șemer, stăpânul muntelui Samariei.

²⁵ Omri a făcut ceea ce este rău înaintea Domnului: a făcut mai rău decât toți cei dinaintea lui.

²⁶ A mers pe toate căile lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și în toate păcatele prin care l-a făcut pe Israel să păcătuiască, mâniindu-l pe Domnul Dumnezeu lui Israel prin deșertăciunile lor.

²⁷ Celelalte fapte ale lui Omri, vitejia de care a dat dovadă, nu sunt scrise oare în *Cartea Cronicilor Regilor lui Israel*?

²⁸ Omri a adormit cu părinții săi și a fost îngropat la Samaria. Și a domnit Ahab, fiul lui, în locul său.

Domnia lui Ahab (874-853 î.C.)

²⁹ Ahab, fiul lui Omri, a domnit peste Israel în al treizeci și optulea an al lui Asa, regele lui Iuda. Ahab, fiul lui Omri, a domnit peste Israel în Samaria [timp de] douăzeci și doi de ani.

³⁰ Ahab, fiul lui Omri, a făcut ceea ce este rău în ochii Domnului mai mult decât toți cei dinaintea lui.

³¹ Și, ca și cum ar fi fost puțin că a mers în păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, a luat-o de soție pe Izabela, fiica lui Etbaal, regele sidonienilor, i-a slujit lui Baal și i s-a închinat.

³² A ridicat un altar lui Baal în templul lui Baal pe care l-a zidit la Samaria.

³³ Ahab a făcut o Așeră. Ahab a continuat să îl mânie pe Domnul Dumnezeu lui Israel mai mult decât toți regii lui Israel care fuseseră înaintea lui.

³⁴ În zilele lui, Hiel din Betel a reconstruit Ierihonul; i-a pus temeliele cu prețul lui Abiram, întâiul lui născut, și i-a stabilit porțile cu prețul lui Segub, cel mai tânăr [fiu] al lui, după cuvântul Domnului pe care-l spusese prin Iosue, fiul lui Nun.

16.

CICLUL LUI ILIE

Seceta

¹ Ilie, din Tișbe, unul dintre locuitorii din Galaad, i-a zis lui Ahab: „Viu este Domnul Dumnezeu lui Israel, în fața căruia stau, că în anii aceștia nu va fi nici rouă, nici ploaie decât la cuvântul meu”.

² Cuvântul Domnului a fost [adresat] către [Ilie]:

³ „Pleacă de aici, întoarce-te spre răsărit și ascunde-te lângă pârâul Cherit care este în fața Iordanului!

⁴ Vei bea apă din pârâu și am poruncit corbilor să se îngrijească de tine acolo”.

⁵ El a plecat și a făcut după cuvântul Domnului. A mers și a locuit lângă pârâul Cherit care este în fața Iordanului.

⁶ Corbii îi aduceau pâine și carne dimineța și pâine și carne seara, iar el bea apă din pârâu.

⁷ Dar după ceva timp, pârâul a secăt căci nu mai fusese ploaie în țară.

Ilie în Sarepta

⁸ Atunci cuvântul Domnului a fost [adresat] către [Ilie]:

⁹ „Ridică-te, mergi la Sarepta din Sidon și rămâi acolo! Iată, am poruncit acolo unei femei văduve să se îngrijească de tine!”.

¹⁰ [Ilie] s-a ridicat și a mers la Sarepta. Când a ajuns la poarta cetății, iată, acolo era o femeie văduvă care strângea lemne. El a strigat către ea și i-a zis: „Adu-mi, te rog, puțină apă într-un vas ca să beau!”.

¹¹ Ea a plecat ca să-i aducă, iar el a strigat către ea: „Adu-mi, te rog, și o bucată de pâine!”.

¹² Ea a răspuns: „Viu este Domnul Dumnezeu tău că nu am nimic copt, ci doar un pumn de făină într-un vas și puțin ulei într-un urcior. Iată, strâng două vreascuri ca să merg să pregătesc pentru mine și pentru fiul meu: vom mânca și apoi vom muri”.

¹³ Ilie i-a zis: „Nu te teme, mergi și fă după cuvântul tău! Dar fă pentru mine o turtă mică mai întâi și adu-mi-o; apoi vei face pentru tine și pentru fiul tău!

¹⁴ Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel:

«Vasul cu făină nu se va termina

și urciorul cu untdelemn nu se va împutina

până în ziua când Domnul va da ploaie peste fața pământului»”.

¹⁵ Ea a mers și a făcut după cuvântul lui Ilie. Și au mâncat el, ea și casa ei mult timp.

¹⁶ Vasul cu făină nu s-a terminat și urciorul cu untdelemn nu s-a împutinat, după cuvântul Domnului pe care l-a spus prin Ilie.

Învierea fiului văduvei

¹⁷ După aceea, s-a îmbolnăvit fiul femeii, stăpâna casei. Boala lui a fost foarte grea până când nu a mai rămas în el suflare.

¹⁸ [Femeia] i-a zis lui Ilie: „Ce este între mine și tine, om al lui Dumnezeu? Ai venit la mine să-mi amintești nelegiuirea și să-mi faci să moară fiul?”.

¹⁹ El i-a răspuns: „Dă-mi-l pe fiul tău!”. El l-a luat de la sânul ei, l-a urcat în camera de sus unde locuia el și l-a culcat pe patul lui.

²⁰ Apoi l-a chemat pe Domnul și a zis: „Doamne Dumnezeu meu, oare chiar vrei să-i faci rău văduvei care mă găzduiește la ea și să faci să-i moară fiul?”.

²¹ S-a întins de trei ori peste copil, l-a chemat pe Domnul și a zis: „Doamne Dumnezeu meu, fă, te rog, să se întoarcă sufletul acestui copil în el!”.

²² Domnul a ascultat glasul lui Ilie și s-a întors sufletul copilului în el și a fost viu.

²³ Ilie a luat copilul, l-a coborât din camera de sus în casă și l-a dat mamei lui. Și a zis Ilie: „Iată, fiul tău este viu!”.

²⁴ Femeia i-a zis lui Ilie: „Acum știu că ești un om al lui Dumnezeu și cuvântul Domnului în gura ta este adevăr!”.

17.

Întâlnirea dintre Ilie și Obadia

¹ După multe zile, cuvântul Domnului a fost [adresat] către Ilie în al treilea an, zicând: „Mergi și arată-te lui Ahab ca să dau ploaie pe suprafața pământului!”.

² Ilie a mers să i se arate lui Ahab. Era foamete grea în Samaria.

³ Ahab l-a chemat pe Obadia, cel care era [administrator] peste palat. Obadia se temea mult de Domnul.

⁴ Când Izabela căuta să-i nimicească pe profeții Domnului, Obadia a luat o sută de profeți și i-a ascuns câte cincizeci în peșteră și se îngrijea de ei cu pâine și apă.

⁵ Ahab i-a zis lui Obadia: „Mergi în țară la toate izvoarele de apă și la toate pâraiele; poate vom găsi iarbă ca să păstrăm în viață caii și catârii și să nu-i nimicim dintre animalele noastre.

⁶ Și-au împărțit țara ca s-o străbată. Ahab a plecat singur pe un drum, iar Obadia a plecat singur pe un [alt] drum.

⁷ Pe când Obadia era pe drum, iată, Ilie [i-a ieșit] înainte. Obadia, recunoscându-l, a căzut cu fața [la pământ] și a zis: „Tu ești, stăpânul meu, Ilie?”

⁸ El i-a răspuns: „Eu sunt! Mergi și spune-i stăpânului tău: «Iată, Ilie este [pe aici]!»”.

⁹ Dar Obadia a zis: „Ce păcat am făcut ca să-l dai pe slujitorul tău în mâna lui Ahab ca să mă omoare?

¹⁰ Viu este Domnul că nu este popor sau regat unde să nu fi trimis stăpânul meu să te caute. Și când se spunea că nu ești acolo, pune regatul sau poporul să jure că nu te-a găsit.

- 11 Și acum tu zici: «Du-te și spune-i stăpânului tău: «Iată, Ilie este [pe aici]!» »?»
- 12 Când voi pleca de la tine, Duhul Domnului te va duce nu știu unde. Eu voi merge și-i voi spune lui Ahab și el nu te va găsi și mă va uide. Iar slujitorul tău se teme de Domnul din tinerețea mea.
- 13 Nu i s-a adus la cunoștință oare domnului meu ce am făcut când Izabela căuta să-i ucidă pe profeții Domnului? Cum am ascuns dintre profeții Domnului câte cincizeci într-o peșteră și m-am îngrijit de ei cu pâine și cu apă?
- 14 Și acum tu zici: «Du-te și spune-i stăpânului tău: «Iată, Ilie este [pe aici]!» »?». El mă va uide”.
- 15 Dar Ilie a zis: „Viu este Domnul Sabaot în fața căruia stau că astăzi mă voi arăta lui [Ahab]!”.
- 16 Obadia a mers în întâmpinarea lui Ahab și i-a adus la cunoștință. Iar Ahab a mers în întâmpinarea lui Ilie.

Ilie și Ahab

- 17 Când Ahab l-a văzut pe Ilie, i-a zis Ahab: „Tu ești cel care îl tulbură pe Israel!”.
- 18 Ilie a răspuns: „Nu eu îl tulbur pe Israel, ci tu și casa tatălui tău, fiindcă ai părăsit poruncile Domnului și te-ai dus după Baali.
- 19 Acum, trimite și adună tot Israelul la mine pe muntele Carmel, pe cei patru sute cincizeci de profeți ai lui Baal și pe cei patru sute de profeți ai Așerei care mănâncă la masa Izabelei!”.

Sacrificiul de pe Carmel

- 20 Ahab a trimis [poruncă] la toți fiii lui Israel și i-a adunat pe profeți pe muntele Carmel.
- 21 Ilie s-a apropiat de tot poporul și a zis: „Până când vă veți clătina în două părți? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după el, iar dacă este Baal, mergeți după el!”. Însă poporul nu i-a răspuns nimic.
- 22 Ilie a zis poporului: „Eu singur am rămas profet al Domnului, iar profeții lui Baal sunt patru sute cincizeci.
- 23 Să ni se dea doi tauri. Ei să-și aleagă un taur pe care să-l taie în bucăți și să-l pună pe lemne, dar să nu pună foc. Eu voi pregăti celălalt taur, îl voi pune pe lemne, dar nu voi pune foc.
- 24 Să chemați numele dumnezeului vostru și eu voi chema numele Domnului. Dumnezeu care va răspunde prin foc, acela este Dumnezeu. Tot poporul a răspuns: „Este bun lucrul [acesta]!”.
- 25 Ilie le-a zis profeților lui Baal: „Alegeți-vă un taur și pregătiți-l voi mai întâi, căci sunteți mai mulți! Invocați numele dumnezeului vostru, dar nu puneți foc!”.
- 26 Ei au luat taurul pe care li l-au dat și l-au pregătit. Au invocat numele lui Baal de dimineață până la amiază, zicând: „Baal, răspunde-ne!”. Dar nu a fost niciun sunet și nimeni să răspundă. Și săltau lângă altarul pe care îl făcuseră.
- 27 La amiază, Ilie își bătea joc de ei, zicând: „Strigați cu glas mai puternic căci este dumnezeu! Poate că se gândește [la ceva], sau e plecat în călătorie, sau e pe drum; poate doarme și se va trezi!”.
- 28 Ei au strigat mai tare și-și făceau tăieturi cu săbii și cuțite până s-au umplut de sânge.
- 29 După ce a trecut miezul zilei, au început să delireze până când se aducea ofranda, dar nu a fost niciun sunet, nimeni ca să răspundă și nici un semnal de atenție.
- 30 Ilie a zis atunci întregului popor: „Apropiați-vă de mine!”. Și tot poporul s-a apropiat de el. Ilie a reparat altarul Domnului care fusese dărâmat.
- 31 A luat douăsprezece pietre, după numărul triburilor fiilor lui Iacob către care fusese [adresat] cuvântul Domnului: „Israel va fi numele tău!”.
- 32 A construit cu [aceste] pietre un altar pentru numele Domnului și a făcut un șanț de mărimea a două *sea* de sămânță de jur împrejurul altarului.
- 33 A așezat lemnele, a tăiat în bucăți taurul și l-a pus pe lemne.

- ³⁴ Apoi a zis: „Umpleți patru vase cu apă și vărsați-le peste arderea de tot și peste lemne! Apoi a zis: „Mai faceți o dată!”. Și au mai făcut o dată. Iar a zis: „[Faceți-o] pentru a treia oară!”. Și ei au făcut a treia oară.
- ³⁵ Apa curgea în jurul altarului, ba chiar și șanțul s-a umplut cu apă.
- ³⁶ Când se aducea ofranda, profetul Ilie s-a apropiat și a zis: „Doamne Dumnezeul lui Abraham, al lui Isaac și al lui Israel: fă să se știe astăzi că tu ești Dumnezeu în Israel și eu sunt slujitorul tău! Și că prin cuvântul tău am făcut toate aceste lucruri.
- ³⁷ Răspunde-mi, Doamne! Răspunde-mi ca să cunoască poporul acesta că tu, Doamne, ești Dumnezeu și că tu le întorci inima înapoi!”.
- ³⁸ Atunci a căzut foc de la Domnul și a mistuit arderea de tot, lemnele, pietrele și praful și a supt apa care era în șanț.
- ³⁹ Tot poporul a văzut, a căzut cu fața [la pământ] și a zis: „Domnul, el este Dumnezeu! Domnul, el este Dumnezeu!”.
- ⁴⁰ Ilie le-a zis: „Prindeți-i pe profeții lui Baal! Nimeni să nu scape dintre ei!”. Ei i-au prins, iar Ilie i-a dus la pâraul Chișon și i-a înjunghiat acolo.
- ⁴¹ Apoi Ilie i-a zis lui Ahab: „Mergi, mănâncă și bea căci este un vuiet mare de ploaie!”.
- ⁴² Ahab a mers să mănânce și să bea. Ilie însă a urcat pe vârful Carmelului, s-a aplecat la pământ și și-a pus fața între genunchi.
- ⁴³ I-a zis slujitorului său: „Mergi și privește spre mare!”. El s-a dus, a privit și a zis: „Nu este nimic”. Dar [Ilie] i-a zis: „Întoarce-te de șapte ori!”.
- ⁴⁴ A șaptea oară, [slujitorul] a zis: „Iată, un nor mic cât palma unui om se ridică dinspre mare!”. Atunci [Ilie] a zis: „Mergi și spune-i lui Ahab: «Înhamă și coboară ca să nu te împiedice ploaia!»”.
- ⁴⁵ În câteva clipe cerul s-a întunecat de nori. Și a fost vânt și ploaie mare. Ahab a încălecat și a plecat la Izreel.
- ⁴⁶ Mâna Domnului a venit peste Ilie. Și-a încins coapsele și a alergat înaintea lui Ahab până la intrarea în Izreel.

18.

ILIE LA MUNTELE HOREB

Drumul spre Horeb

- ¹ Ahab i-a adus la cunoștință Izabelei tot ce făcuse Ilie și cum i-a ucis cu sabia pe toți profeții.
- ² Izabela a trimis un mesager la Ilie să-i spună: „Așa să-mi facă Dumnezeu – ba mai rău – dacă mâine, pe vremea aceasta, nu voi face sufletul tău ca sufletul unuia dintre ei!”
- ³ [Ilie], când a văzut, s-a ridicat și a mers pentru a-și salva viața; a ajuns la Beer-Șeba [care e] în Iuda și l-a lăsat acolo pe slujitorul său.
- ⁴ Iar el a mers în pustiu cale de o zi; a ajuns și a șezut sub un ienupăr. Atunci a cerut să moară, zicând: „Ajunge, acum, Doamne, ia-mi viața, pentru că nu sunt mai bun decât părinții mei!”.
- ⁵ S-a întins și a adormit sub ienupăr. Dar, iată, un mesager l-a atins și i-a spus: „Ridică-te și mănâncă!”.
- ⁶ Atunci a văzut aproape de capul său o turtă coaptă pe pietre și un urcior cu apă. A mâncat și a băut; apoi s-a întins din nou.
- ⁷ Dar îngerul Domnului s-a întors pentru a doua oară, l-a lovit și i-a zis: „Ridică-te și mănâncă, pentru că e lung pentru tine drumul!”.
- ⁸ El s-a sculat, a mâncat și a băut; și, cu puterea acelei hrane, a mers patruzeci de zile și patruzeci de nopți până la muntele lui Dumnezeu, Horeb.

Întâlnirea lui Ilie cu Dumnezeu

- ⁹ A ajuns acolo, la peșteră, și a adormit acolo; și, iată, [a fost adresat] un cuvânt al Domnului către el: „Ce faci aici, Ilie?”.
- ¹⁰ El a răspuns: „Sunt plin de zel pentru Domnul Dumnezeu Sabaot, pentru că au abandonat alianța ta fiii lui Israel, au demolat altarele tale și i-au ucis cu sabia pe profeții tăi; am rămas doar eu, însă caută viața mea pentru a o lua”.
- ¹¹ [Domnul] i-a zis: „Ieși și stai pe munte în fața Domnului, deoarece, iată, Domnul e pe punctul să treacă!”. Atunci a fost un vânt mare și puternic, să rupă munții și să despice stâncile în fața Domnului; dar nu era în vânt Domnul. După vânt a fost un cutremur de pământ; dar nu era în cutremur Domnul.
- ¹² După cutremur a fost un foc; dar nu era în foc Domnul; după foc a fost un sunet de liniște adâncă.
- ¹³ Când l-a auzit Ilie, și-a acoperit fața cu mantaua, a ieșit și a stat la intrarea peșterii; și, iată, a fost o voce către el: „Ce faci aici, Ilie?”.
- ¹⁴ El a răspuns: „Sunt plin de zel pentru Domnul Dumnezeu Sabaot, pentru că au abandonat alianța ta fiii lui Israel, au demolat altarele tale și i-au ucis cu sabia pe profeții tăi; am rămas doar eu, însă caută viața mea pentru a o lua”.
- ¹⁵ Domnul i-a spus: „Mergi, întoarce-te pe strada ta, spre pustiul Damascului; când ajungi, unge-l pe Hazael rege peste Aram,
- ¹⁶ pe Iehu, fiul lui Nimsi, unge-l rege peste Israel și pe Elizeu, fiul lui Șafat, din Abel-Mehola, unge-l profet în locul tău!
- ¹⁷ Pe cel care va scăpa de sabia lui Hazael, îl va ucide Iehu, iar pe cel care va scăpa de sabia lui Iehu îl va ucide Elizeu.
- ¹⁸ Dar am păstrat în Israel șapte mii [de oameni] ai căror genunchi nu s-au plecat înaintea lui Baal și ale căror guri nu l-au sărutat”.

Chemarea lui Elizeu

- ¹⁹ [Ilie] a plecat de acolo și l-a găsit pe Elizeu, fiul lui Șafat. El ara cu douăsprezece perechi de boi înaintea lui iar el era cu a douăsprezecea [pereche]. Ilie a trecut pe lângă el și și-a aruncat mantaua peste el.
- ²⁰ [Elizeu] a părăsit boii, a alergat după Ilie și i-a zis: „Lasă-mă să-i sărut pe tatăl meu și pe mama mea și voi veni după tine!”. [Ilie] i-a răspuns: „Mergi și întoarce-te, căci [știi] ce ți-am făcut!”.
- ²¹ S-a întors din urma lui, a luat o pereche de boi, i-a înjunghiat și cu plugul de la [acești] boi, le-a fiert carnea și a dat-o poporului și au mâncat. Apoi s-a ridicat, a mers după Ilie și i-a slujit.

19.

RĂZBOAIELE CU ARAMEII

Asediul Samariei

- ¹ Ben-Hadad, regele Siriei, și-a adunat toți vitejii. Cu el erau treizeci și doi de regi, cai și care. A urcat împotriva Samariei și a făcut război împotriva ei.
- ² A trimis mesageri la Ahab, regele lui Israel în cetate.
- ³ Și i-a zis: „Așa vorbește Ben-Hadad: «Argintul tău și aurul tău sunt ale mele. Soțiile tale și fii tăi buni sunt și ei ai mei!»”.
- ⁴ Regele lui Israel i-a răspuns: „După cuvântul tău, stăpâne al meu, rege: și eu sunt al tău și tot ce am!”.
- ⁵ Mesagerii s-au întors și au zis: „Așa vorbește Ben-Hadad: «Am trimis la tine să-ți spună să-mi dai argintul tău, aurul tău, soțiile și fiii tăi!»”.
- ⁶ De aceea, mâine, pe vremea aceasta, îi voi trimite la tine pe slujitorii mei ca să scotocească prin casa ta și prin casele slujitorilor tăi: tot ceea ce va fi plăcut în ochii tăi, vor lua”.
- ⁷ Regele lui Israel i-a chemat pe toți bătrânii țării și a zis: „Recunoașteți și vedeți că acesta caută răul pentru că a trimis la mine

pentru soțiile și copiii mei, pentru argintul și aurul meu și nu i-am refuzat”.

⁸ Toți bătrânii și tot poporul i-au zis lui Ahab: „Nu-l asculta și nu fi de acord!”.

⁹ [Ahab] le-a zis mesagerilor lui Ben-Hadad: „Spuneți-i domnului meu, regele: «Tot ceea ce ai trimis prima dată [să i se spună] slujitorului tău, voi face. Dar lucrul acesta nu pot să-l fac»”. Mesagerii au plecat și i-au transmis cuvântul”.

¹⁰ Ben-Hadad a trimis [să i se spună] lui Ahab: „Așa să-mi facă zeii – ba mai rău – dacă va fi de ajuns praful din Samaria să umple mâinile întregului popor care este la picioarele mele!”.

¹¹ Regele lui Israel a răspuns: „Să nu se laude cel care se încinge precum cel care se descinge!”.

¹² Când [Hadad] a auzit cuvântul acesta – el stătea la băut cu mesagerii în corturi – le-a zis slujitorilor săi: „Dispuneți-vă!”. Și ei s-au dispus împotriva cetății.

Victoria lui Israel

¹³ Dar, iată, un profet s-a apropiat de Ahab, regele lui Israel, și a zis: „Așa vorbește Domnul: «Ai văzut această mulțime mare? Iată, astăzi o dau în mâna ta ca să știi că eu sunt Domnul!»”.

¹⁴ Ahab a zis: „Prin cine?”. Iar [profetul] a răspuns: „Așa vorbește Domnul: «Prin slujitorii căpeteniilor de provincie»”. [Ahab] a zis: „Cine va începe lupta?”. [Profetul] a răspuns: „Tu”.

¹⁵ I-a numărat pe slujitorii căpeteniilor de provincie: erau două sute treizeci și doi; după ei a numărat tot poporul; toți fiii lui Israel erau șapte mii.

¹⁶ Au ieșit la amiază. Ben-Hadad bea și se îmbăta în corturi, el și cei treizeci și doi de regi care îl ajutau.

¹⁷ Slujitorii căpeteniilor de provincie au ieșit mai întâi. S-a trimis la Ben-Hadad să-i aducă la cunoștință: „Au ieșit oameni din Samaria”.

¹⁸ El le-a zis: „Dacă au ieșit cu gând de pace, prindeți-i vii; dacă au ieșit pentru luptă, prindeți-i [tot] vii!”.

¹⁹ Ei, slujitorii căpeteniilor de provincie au ieșit din cetate, iar armata îi urma.

²⁰ Fiecare și-a lovit vecinul. Aram a fugit iar Israel l-a urmărit. Ben-Hadad a scăpat [fugind] pe un cal; și niște călăreți [au scăpat].

²¹ Regele lui Israel a ieșit, a lovit caii și carele și a făcut în Aram un mare măcel.

²² Atunci profetul s-a apropiat de regele lui Israel și i-a zis: „Mergi, întărește-te, caută și vezi ce ai de făcut căci anul viitor regele lui Aram va veni împotriva ta!”.

²³ Slujitorii regelui din Aram i-au zis: „Dumnezeul lor este un dumnezeu al munților, de aceea au fost mai puternici decât noi. Dar dacă vom lupta cu ei în câmpie, vom fi mai puternici decât ei”.

²⁴ Fă și lucrul acesta: fă să se întoarcă regii fiecare la casa lui și pune guvernatori în locul lor!

²⁵ Fă-ți o armată ca armata pe care ai pierdut-o, cai și care ca să luptăm cu ei în câmpie și vom fi mai puternici decât ei. El a ascultat de sfatul lor și a făcut așa.

Victoria de la Afec

²⁶ Anul următor, Ben-Hadad l-a adunat pe Aram și a urcat la Afec ca să lupte împotriva lui Israel.

²⁷ Fiii lui Israel s-au adunat, și-au făcut provizii și au ieșit înaintea lor. Fiii lui Israel și-au fixat tabăra în fața lor ca două turme mici de capre. Aram umplea țara.

²⁸ Un om al lui Dumnezeu s-a apropiat și i-a zis regelui lui Israel: „Așa vorbește Domnul: «Pentru că Aram a zis: «Domnul este un dumnezeu al munților și nu un dumnezeu al văilor», voi da toată această mulțime mare în mâinile tale și veți ști că eu sunt Domnul» »”.

²⁹ Au stat în tabără unii în fața celorlalți [timp de] șapte zile. În ziua a șaptea s-au apropiat în luptă și fiii lui Israel l-au lovit pe

Aram – o sută de mii de pedestrași – într-o singură zi.

³⁰ Supraviețuitorii au fugit la Afec, în cetate. Dar a căzut zidul peste douăzeci și șapte de mii de supraviețuitori. Iar Ben-Hadad a fugit în cetate în camera dinăuntru.

³¹ Slujitorii lui [Ben-Hadad] i-au zis: „Iată, am auzit că regii casei lui Israel sunt regi îndurători; să ne punem saci în jurul coapselor noastre, funii pe capetele noastre și să ieșim la regele lui Israel: poate va lăsa sufletul tău să trăiască”.

³² Și-au încins coapsele cu saci și capetele cu funii, au venit la regele lui Israel și i-au zis: „Slujitorul tău Ben-Hadad a zis: «Lasă-mi, te rog, sufletul să trăiască!»”. [Ahab] a răspuns: „Este încă în viață? Este fratele meu!”.

³³ Oamenii aceștia au luat lucrul acesta ca semn bun, s-au grăbit să îl creadă și au zis: „Ben-Hadad este fratele tău?”. El a zis: „Mergeți și aduceți-l!”. Ben-Hadad a ieșit la el și l-a urcat pe car.

³⁴ [Ben-Hadad] i-a zis: „Îți voi da înapoi cetățile pe care le-a luat tatăl meu de la tatăl tău; poți să-ți faci străzi în Damasc așa cum a făcut tatăl meu în Samaria. [Ahab] a zis: „Prin alianța [aceasta] te voi lăsa să pleci”. Au încheiat alianța și i-a dat drumul.

Un profet condamnă conduita lui Ahab

³⁵ Unul dintre fiii profeților i-a zis aproapelui său, la cuvântul Domnului: „Lovește-mă!”. Dar omul a refuzat să-l lovească.

³⁶ Atunci el i-a zis: „Pentru că n-ai ascultat de glasul Domnului, iată, când vei pleca de la mine, un leu te va ucide. Și, când a plecat de la el, l-a întâlnit un leu și l-a ucis.

³⁷ A găsit un alt om și i-a zis: „Lovește-mă!”. Omul l-a lovit și l-a rănit.

³⁸ Profetul a mers și a stat înaintea regelui pe drum. S-a prefăcut că este altcineva cu un văl [pe care l-a pus] pe ochii săi.

³⁹ Când a trecut regele, [profetul] a strigat către rege, zicând: „Slujitorul tău era în mijlocul luptei și, iată, un om s-a îndepărtat, a venit la mine și mi-a zis: «Ai grijă de omul acesta! Dacă va lipsi, atunci viața ta va fi pentru viața lui sau îmi vei cântări un talant de argint».

⁴⁰ Dar, în timp ce slujitorul tău trebăluia ici și colo, iată, [omul acela] a dispărut”. Atunci regele lui Israel i-a zis: „Așa este judecata ta! Tu [însuși] ai decis-o!”.

⁴¹ [El] s-a grăbit să-și îndepărteze vălul de pe ochi, iar regele lui Israel l-a recunoscut că era unul dintre profeți.

⁴² [Profetul] i-a zis regelui: „Așa vorbește Domnul: «Pentru că l-ai lăsat să-ți scape din mână pe omul [sortit] nimicii, viața ta va fi în locul vieții lui și poporul tău în locul poporului său”.

⁴³ Regele lui Israel a mers acasă trist și mâniat și a ajuns în Samaria.

20.

Nabot refuză să cedeze via

¹ După aceste lucruri, Nabot din Izreel avea o vie în Izreel lângă palatul lui Ahab, regele din Samaria.

² Ahab i-a spus lui Nabot: „Dă-mi mie via ta să fac o grădină de verdețuri căci este foarte aproape de casa mea. Iar eu îți voi da în locul ei o vie mai bună, sau dacă este mai bun în ochii tăi, îți voi da prețul ei în argint”.

³ Nabot însă i-a răspuns lui Ahab: „Să mă ferească Domnul să-ți dau moștenirea părinților mei!”.

Ahab și Izabela

⁴ Ahab a venit acasă trist și mâniat din cauza cuvântului pe care i-l spusese Nabot din Izreel: „Nu-ți voi da moștenirea părinților mei!”. S-a culcat pe pat, și-a întors fața și n-a mâncat nimic.

⁵ A venit la el Izabela, soția lui, și i-a zis: „De ce este trist sufletul tău și nu vrei să mănânci nimic?”.

⁶ El i-a răspuns: „Am vorbit cu Nabot din Izreel și i-am zis: «Dă-mi via ta pe bani sau, dacă îți place, îți dau o [altă] vie în locul ei». Dar el a zis: «Nu pot să-ți dau via mea!»”.

⁷ Atunci Izabela, soția lui, i-a zis: „Nu tu domnești acum peste Israel? Ridică-te, mănâncă pâine și înveselește-ți inima! Eu îți voi da via lui Nabot din Izreel”.

Uciderea lui Nabot

⁸ [Izabela] a scris niște scrisori în numele lui Ahab, le-a sigilat cu sigiliul lui Ahab și le-a trimis bătrânilor și conducătorilor care erau în cetatea lui și locuiau cu Nabot.

⁹ Și a scris în scrisoare: „Vestiți un post și puneți-l pe Nabot în fruntea poporului!

¹⁰ Puneți doi oameni de nimic în fața lui să dea mărturie: „L-ai blestemat pe Dumnezeu și pe rege. Apoi scoateți-l, bateți-l cu pietre ca să moară!”.

¹¹ Oamenii din cetatea lui [Nabot], bătrânii și conducătorii care locuiau în cetate, au făcut cum le spusese Izabela, după cum era scris în scrisorile pe care li le trimisese ea.

¹² Au vestit un post și l-au pus pe Nabot în fruntea poporului.

¹³ Cei doi oameni de nimic au venit și s-au așezat în fața lui. [Acești] oameni de nimic au dat mărturie împotriva lui Nabot, zicând: „Nabot l-a blestemat pe Dumnezeu și pe rege!”. L-au scos afară din cetate, l-au bătut cu pietre și a murit.

¹⁴ Au trimis să i se zică Izabelei: „Nabot a fost bătut cu pietre și a murit”.

¹⁵ Când a auzit Izabela că Nabot fusese bătut cu pietre și că murise, i-a zis lui Ahab: „Ridică-te și ia în stăpânire via lui Nabot din Izreel care a refuzat să ți-o dea pe argint; căci Nabot nu mai este viu, ci a murit”.

¹⁶ Când a auzit Ahab că Nabot a murit, s-a ridicat Ahab ca să coboare la via lui Nabot din Izreel și s-o ia în stăpânire.

Ilie îl apostrofează pe Ahab

¹⁷ Atunci cuvântul Domnului a fost [adresat] lui Ilie, cel din Tișbe:

¹⁸ „Ridică-te și coboară înaintea lui Ahab, regele lui Israel la Samaria! Iată-l, este în via lui Nabot unde a coborât ca s-o ia în stăpânire.

¹⁹ Să-i spui: «Așa vorbește Domnul: <Tu ai ucis și ai pus mâna!» ». Și să-i [mai] spui: «Așa vorbește Domnul: <În locul în care câinii au lins sângele lui Nabot, vor linge câinii și sângele tău» »”.

²⁰ Ahab i-a zis lui Ilie: „M-ai găsit, dușmanule!”. Iar el a zis: „Te-am găsit, pentru că te-ai vândut ca să faci ce este rău în ochii Domnului”.

²¹ Iată, [spune Domnul] voi face să vină răul peste tine și voi mătura în urma ta; îl voi nimici pe oricine de parte bărbătească a lui Ahab, fie legat, fie liber în Israel.

²² Voi face casei tale cum am făcut casei lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și casei lui Baeșa, fiul lui Ahia, din cauza mâniei cu care m-ai mâniat și pentru că l-ai făcut pe Israel să păcătuiască”.

²³ Domnul a vorbit și despre Izabela zicând: „Câinii o vor mânca pe Izabela lângă zidul Izreelului.

²⁴ Pe cel al lui Ahab care va muri în cetate, câinii îl vor mânca; iar pe cel care va muri în câmp îl vor mânca păsările cerului”.

²⁵ Într-adevăr, nu a fost [nimeni] ca Ahab care să se fi vândut să facă ce este rău în ochii Domnului și pe care l-a sedus Izabela, soția lui.

²⁶ El a lucrat foarte urât mergând după idoli, după toate cele pe care le-au făcut amoreii pe care-i alungase Domnul dinaintea fiilor lui Israel.

Căința lui Ahab

²⁷ Când a auzit Ahab aceste cuvinte, și-a sfâșiat hainele, și-a pus un sac pe trup și a postit. S-a culcat pe sac și mergea încet.

²⁸ Atunci cuvântul Domnului a fost [adresat] lui Ilie, cel din Tișbe:

²⁹ „Ai văzut cum s-a umilit Ahab înaintea mea? Pentru că s-a umilit înaintea mea, nu voi face să vină răul în timpul vieții lui, ci în timpul vieții fiului său voi face să vină răul peste casa lui!”.

21.

Alianța lui Ahab cu Iosafat

¹ Au trecut trei ani fără să fie război între Aram și fiii lui Israel.

² În anul al treilea, Iosafat, regele lui Iuda, a coborât la regele lui Israel.

³ Regele lui Israel le-a zis slujitorilor săi: „Știți că Ramot din Galaad este al nostru. Iar noi stăm liniștiți și nu-l luăm [înapoi] din mâna regelui lui Aram”.

⁴ Și i-a zis lui Iosafat: „Vrei să vii cu mine să luptăm împotriva [cetății] Ramot din Galaad?”. Iosafat i-a răspuns regelui lui Israel: „Eu voi fi ca tine, poporul meu ca poporul tău, caii mei ca ai tăi!”.

⁵ Apoi Iosafat i-a zis regelui lui Israel: „Consultă azi, te rog, cuvântul Domnului!”.

⁶ Regele lui Israel i-a adunat pe profeți, cam patru sute, și le-a zis: „Să merg să lupt împotriva [cetății] Ramot din Galaad sau să renunț?”. Ei i-au răspuns: „Mergi! Domnul l-a dat în mâinile regelui”.

⁷ Dar Iosafat a zis: „Mai este aici vreun profet al Domnului ca să-l putem întreba?”.

⁸ Regele lui Israel i-a răspuns lui Iosafat: „Mai este un om prin care am putea să-l consultăm pe Domnul; însă îl urăsc pentru că nu-mi profetește nimic bun, ci numai rău: este Mihea, fiul lui Imla”. Iosafat a zis: „Să nu vorbească regele așa!”.

⁹ Atunci regele lui Israel a chemat un eunuc și a zis: „Adu-l repede pe Mihea, fiul lui Imla!”.

¹⁰ Regele lui Israel și Iosafat, regele lui Iuda, stăteau fiecare pe tronul său, îmbrăcați fiecare în hainele lor la aria de la intrarea porții Samariei. Toți profeții profeteau înaintea lor.

¹¹ Tedechia, fiul lui Chenaana, își făcuse niște coarne de fier și a zis: „Așa vorbește Domnul: «Cu acestea îl vei bate pe Aram până îl vei nimici»”.

¹² Și toți profeții profeteau la fel, zicând: „Urcă la Ramot din Galaad căci vei avea succes! Domnul l-a dat în mâinile regelui!”.

Profetul Mihea prezice înfrângerea

¹³ Mesagerul care se duse să-l cheme pe Mihea i-a vorbit așa: „Iată, cuvintele profeților sunt ca o singură gură [profețind] binele pentru rege! Să fie cuvintele tale ca vorba unuia dintre ei și vorbește de bine!”.

¹⁴ Mihea a răspuns: „Viu este Domnul că ceea ce-mi va spune Domnul, aceea voi spune!”.

¹⁵ A ajuns la rege și regele i-a zis: „Mihea, să mergem la Ramot din Galaad și să luptăm împotriva lui sau să renunțăm?”. El a zis: „Urcă, căci vei avea succes! Domnul l-a dat în mâna regelui”.

¹⁶ Dar regele i-a zis: „De câte ori trebuie să te pun să juri că nu-mi vei spune decât adevărul în numele Domnului?”.

¹⁷ [Mihea] a răspuns: „Văd tot Israelul risipit pe munți ca o turmă care nu are păstor. Domnul zice: «Aceștia n-au stăpân; să se întoarcă fiecare acasă în pace!»”.

¹⁸ Regele lui Israel i-a zis lui Iosafat: „Oare nu ți-am spus că el nu profetește nimic bun despre mine, ci numai rău?”.

- ¹⁹ Atunci [Mihea] a zis: „Ascultă cuvântul Domnului! L-am văzut pe Domnul stând pe tronul său și toată oștirea cerurilor stând lângă el, la dreapta și la stânga lui.
- ²⁰ Domnul a zis: «Cine îl va amăgi pe Ahab ca să urce și să cadă la Ramot din Galaad?». Și au răspuns unul într-un fel, altul în altul.
- ²¹ A ieșit un duh, a stat înaintea Domnului și a zis: «Eu îl voi amăgi». Domnul i-a zis: «Prin ce?».
- ²² El a răspuns: «Voi ieși și voi fi un duh mincinos în gura tuturor profeților săi». [Domnul] a spus: «[Prin aceasta] îl vei putea amăgi! Ieși și fă așa!».
- ²³ Acum, iată, Domnul a pus un duh mincinos în gura tuturor acestor profeți ai tăi. Domnul a vorbit rău despre tine”.
- ²⁴ Atunci Tedechia, fiul lui Chenaana, s-a apropiat, l-a lovit pe Mihea peste obraz și a zis: „Pe unde a trecut Duhul Domnului de la mine ca să-ți vorbească?”.
- ²⁵ Mihea i-a răspuns: „Iată, tu vei vedea în ziua când vei intra în camera dinăuntru ca să te ascunzi!”.
- ²⁶ Regele lui Israel a zis: „Ia-l pe Mihea și du-l la Amon, căpetenia cetății, și la Ioas, fiul regelui
- ²⁷ și spune-le: «Așa vorbește regele: «Puneți-l pe acesta în închisoare și hrăniți-l cu pâinea întristării și cu apa întristării până când mă voi întoarce în pace!» »”.
- ²⁸ Mihea a zis: „Dacă te vei întoarce în pace, Domnul n-a vorbit prin mine”. Și a [mai] zis: „Să asculte toate popoarele!”.

Moartea lui Ahab la Ramot din Galaad

- ²⁹ Regele lui Israel și Iosafat, regele lui Iuda, au urcat la Ramot din Galaad.
- ³⁰ Regele lui Israel i-a zis lui Iosafat: „Mă voi preface că sunt altcineva și voi merge la luptă. Tu însă, îmbracă-te cu hainele tale. Regele lui Israel s-a prefăcut că este altcineva și a mers la luptă.
- ³¹ Regele lui Aram a poruncit celor treizeci și două de căpetenii ale cailor: „Să nu luptați nici cu cel mic, nici cu cel mare, ci numai cu regele lui Israel!”.
- ³² Când l-au văzut căpeteniile cailor pe Iosafat, au zis: „Cu siguranță, acesta este regele lui Israel”. S-au întors spre el ca să lupte, dar Iosafat a strigat.
- ³³ Când au văzut căpeteniile cailor că nu era regele lui Israel, au plecat de la el.
- ³⁴ Atunci un om a tras cu arcul la întâmplare și l-a lovit pe regele lui Israel între solzii armurii. [Ahab] a zis către cel [care-i mâna] carul: „Întoarce-te și scoate-mă din tabără căci sunt rănit!”.
- ³⁵ Lupta s-a intensificat în ziua aceea. Regele a stat drept în car în fața arameilor, iar seara a murit. Sângele răniilor a curs pe fundul carului.
- ³⁶ La apusul soarelui, un strigăt a trecut prin tabără: „Fiecare în cetatea lui! Fiecare în ținutul lui!”.
- ³⁷ Regele a murit: au venit la Samaria și l-au îngropat pe rege la Samaria.
- ³⁸ Au spălat carul la piscina din Samaria. Căinii au lins sângele său unde se spălau prostituatele după cuvântul Domnului pe care îl spusese.

Concluzia domniei lui Ahab

- ³⁹ Celelalte fapte ale lui Ahab, tot ce a făcut el, casa de fildeș pe care a construit-o, toate cetățile pe care le-a construit, nu sunt ele oare scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Israel*?
- ⁴⁰ Ahab a adormit cu părinții săi și a domnit Ahazia, fiul său, în locul lui.

Domnia lui Iosafat în Iuda (870-848 î.C.)

- ⁴¹ Iosafat, fiul lui Asa, a domnit peste Iuda în al patrulea an al lui Ahab, regele lui Israel.
- ⁴² Iosafat avea treizeci și cinci de ani când a devenit rege și a domnit douăzeci și cinci de ani la Ierusalim. Numele mamei lui era Azuba, fiica lui Șilhi.
- ⁴³ El a mers pe toate căile lui Asa, tatăl său și nu s-a îndepărtat de ele făcând ceea ce e drept în ochii Domnului.
- ⁴⁴ Dar înălțimile nu au fost îndepărtate. Poporul aducea jertfe și [ardea] tămâie pe înălțimi.
- ⁴⁵ Iosafat a fost în pace cu regele lui Israel.
- ⁴⁶ Celelalte fapte ale lui Iosafat, vitejia lui de care a dat dovadă și cum s-a luptat, nu sunt ele oare scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Iuda*?
- ⁴⁷ I-a măturat din țară pe homosexualii care rămăseseră din zilele lui Asa, tatăl său.
- ⁴⁸ Rege nu era în Edom: un guvernator [ține locul] regelui.
- ⁴⁹ Iosafat a făcut corăbii din Tarșiş ca să meargă la Ofir după aur; dar nu au mers pentru că s-au sfărâmat corăbiile la Ețion-Gheber.
- ⁵⁰ Atunci Ahazia, fiul lui Ahab, i-a zis lui Iosafat: „Să meargă slujitorii mei cu slujitorii tăi în corăbii!”. Dar Iosafat nu a vrut.
- ⁵¹ Iosafat a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David, tatăl său. Și a domnit Ioram, fiul său, în locul lui.

Ahazia, rege al lui Israel (853-852 î.C.)

- ⁵² Ahazia, fiul lui Ahab, a domnit peste Israel la Samaria, în al șaptesprezecelea an al lui Iosafat, regele lui Iuda. A domnit peste Israel doi ani.
- ⁵³ El a făcut ce este rău în ochii Domnului și a umblat pe calea tatălui său și pe calea mamei sale și pe calea lui Ieroboam, fiul lui Nebat, cel care-l făcuse pe Israel să păcătuiască.
- ⁵⁴ L-a slujit pe Baal, s-a închinat înaintea lui și l-a mâniat pe Domnul Dumnezeuul lui Israel [făcând] tot ce făcuse tatăl său.